

31993L0022

L 141/27

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

11.6.1993

DYREKTYWA RADY 93/22/EWG
z dnia 10 maja 1993 r.
w sprawie usług inwestycyjnych w zakresie papierów wartościowych

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 57 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

we współpracy z Parlamentem Europejskim ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

niniejsza dyrektywa stanowi zasadniczy instrument do urzeczywistnienia rynku wewnętrznego, kurs ustalony przez Jednolity Akt Europejski i określony w formie harmonogramu w Białej Księdze Komisji z punktu widzenia zarówno prawa przedsiębiorczości, jak i swobody świadczenia usług finansowych w zakresie przedsiębiorstw inwestycyjnych;

w celu ochrony inwestorów i stabilności systemu finansowego przedsiębiorstwa świadczące usługi inwestycyjne objęte niniejszą dyrektywą muszą uzyskać zezwolenie w swoich Państwach Członkowskich pochodzenia;

przyjęte podejście zakłada dokonanie jedynie zasadniczej harmonizacji w zakresie niezbędnym i dostatecznym, aby zapewnić wzajemne uznawanie zezwoleń i systemów nadzoru ostrożnościowego, co umożliwi udzielanie jednego zezwolenia ważnego w całej Wspólnocie oraz zastosowanie zasady nadzoru sprawowanego przez Państwo Członkowskie pochodzenia; na mocy wzajemnego uznawania przedsiębiorstwa inwestycyjne posiadające zezwolenie udzielone w swoich Państwach Członkowskich pochodzenia mogą wykonywać w całej Wspólnocie każdą lub wszystkie spośród usług objętych niniejszą dyrektywą, na które uzyskały zezwolenie w całej Wspólnocie przez zakładanie oddziałów lub korzystając ze swobody świadczenia usług;

zasady wzajemnego uznawania i nadzoru w Państwie Członkowskim pochodzenia wymagają, aby właściwe władze Państwa Członkowskiego odmówiły udzielenia zezwolenia lub cofnęły zezwolenie w przypadku gdy takie czynniki, jak treść programu działalności, rozmieszczenie geograficzne lub faktycznie prowadzona działalność wyraźnie wskazują, że przedsiębiorstwo inwestycyjne wybrało system prawny danego Państwa Członkowskiego w celu uniknięcia bardziej wymagających standardów obowiązujących w innym Państwie Członkowskim, w którym przedsiębiorstwo to zamierza prowadzić lub już prowadzi większą część swojej działalności; zważywszy, iż do celów niniejszej dyrektywy przedsiębiorstwo inwestycyjne będące osobą prawną

musi uzyskać zezwolenie w Państwie Członkowskim, w którym posiada ono swoją siedzibę; zważywszy, iż przedsiębiorstwo inwestycyjne niebędące osobą prawną musi uzyskać zezwolenie w tym Państwie Członkowskim, w którym ma ono swoją główną siedzibę; zważywszy ponadto, iż Państwa Członkowskie muszą wymagać, aby główna siedziba danego przedsiębiorstwa inwestycyjnego zawsze znajdowała się w Państwie Członkowskim pochodzenia i faktycznie tam działała;

dla ochrony inwestorów niezbędne jest zapewnienie nadzoru wewnętrznego każdego przedsiębiorstwa bądź przez zarządzanie dwuosobowe, bądź, w przypadku gdy nie jest to wymagane przez niniejszą dyrektywę, przez inne mechanizmy zapewniające równoważny rezultat;

w celu zagwarantowania uczciwej konkurencji należy zapewnić, aby przedsiębiorstwa inwestycyjne niebędące instytucjami kredytowymi dysponowały tą samą co one wolnością zakładania oddziałów i świadczenia usług ponadgranicznych, zgodnie z przepisami drugiej dyrektywy Rady (89/646/EWG) z dnia 15 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania oraz prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe ⁽⁴⁾;

przedsiębiorstwo inwestycyjne nie powinno móc powoływać się na niniejszą dyrektywę celem przeprowadzania kasowych lub terminowych transakcji walutowych innych niż usługi związane ze świadczeniem usług inwestycyjnych; dlatego wykorzystanie oddziału wyłącznie do takich transakcji walutowych stanowiłoby nadużycie mechanizmu niniejszej dyrektywy;

przedsiębiorstwo inwestycyjne posiadające zezwolenie w swoim Państwie Członkowskim pochodzenia może prowadzić działalność w całej Wspólnocie wszelkimi środkami, które uznaje za stosowne; w tym celu może ona, o ile uzna to za niezbędne, zatrudnić własnych agentów przyjmujących i przekazujących zlecenia na rachunek przedsiębiorstwa oraz jej pełną i bezwarunkową odpowiedzialność; w tych okolicznościach taka działalność agentów musi być uważana za działalność przedsiębiorstwa, ponadto niniejsza dyrektywa nie stanowi przeszkody dla Państwa Członkowskiego pochodzenia w poddawaniu statusu takich agentów szczególnym wymaganiom; w przypadku przedsiębiorstwa inwestycyjnego prowadzącego działalność transgraniczną przyjmujące Państwo Członkowskie ma obowiązek traktowania działalności tych agentów jak działalności samego przedsiębiorstwa; ponadto sprzedaż bezpośrednia zbywalnych papierów wartościowych nie powinna być objęta niniejszą dyrektywą, a uregulowanie tego zagadnienia powinno pozostać kwestią regulowaną przez przepisy prawa krajowego;

⁽¹⁾ Dz.U. C 43 z 22.2.1989, str. 7; oraz Dz.U. C 42 z 22.2.1990, str. 7.

⁽²⁾ Dz.U. C 304 z 4.12.1989, str. 39; oraz Dz.U. C 115 z 26.4.1993.

⁽³⁾ Dz.U. C 298 z 27.11.1988, str. 6.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 386 z 30.12.1989, str. 1. Dyrektywa zmieniona ostatnio dyrektywą 92/30/EWG (Dz.U. L 110 z 28.4.1992, str. 52).

„zbywalne papiery wartościowe” oznaczają te rodzaje papierów wartościowych, które są zazwyczaj przedmiotem obrotu na rynku kapitałowym, takie jak rządowe papiery wartościowe, akcje w spółkach, przenoszalne papiery wartościowe dające prawo do nabywania akcji przez subskrypcję lub zamianę, kwity depozytowe, obligacje emitowane w serii, indeksowe gwarancje subskrypcyjne i papiery wartościowe dające prawo do nabywania takich obligacji drogą subskrypcji;

„instrumenty rynku pieniężnego” oznaczają te rodzaje instrumentów, które są zazwyczaj przedmiotem obrotu na rynku pieniężnym, takie jak krótkookresowe obligacje Skarbu Państwa, świadczenia depozytowe i komercyjne papiery wartościowe;

zawarte w niniejszej dyrektywie bardzo szerokie definicje zbywalnych papierów wartościowych i instrumentów rynku pieniężnego obowiązują wyłącznie do celów niniejszej dyrektywy, a zatem w żaden sposób nie narusza różnych definicji instrumentów finansowych stosowanych w ustawodawstwie krajowym do innych celów, takich jak opodatkowanie; ponadto definicja zbywalnych papierów wartościowych obejmuje wyłącznie instrumenty przenoszalne; zatem niniejsza definicja ta nie obejmuje udziałów i innych równoważnych papierów wartościowych emitowanych przez takie instytucje jak towarzystwa budowlane czy towarzystwa przemysłowe — oszczędnościowe, tytułu własności których nie można w praktyce przenosić, chyba że drogą odkupu przez emitenta;

„instrument równoważny finansowemu kontraktowi typu futures” oznacza kontrakt rozliczany poprzez płatność gotówkową wyliczoną przez odwołanie się do wahań stopy procentowej lub kursu walutowego, wartości któregośkolwiek instrumentu, wymienionego w Załączniku sekcja B, lub indeksu takich instrumentów;

do celów niniejszej dyrektywy działalność polegająca na przyjmowaniu lub przekazywaniu zleceń obejmuje również kojarzenie dwóch lub więcej inwestorów, które doprowadza do zawarcia transakcji pomiędzy tymi inwestorami;

żaden przepis niniejszej dyrektywy nie narusza przepisów wspólnotowych lub, w przypadku braku takich przepisów, przepisów prawa krajowego regulujących publiczne oferty sprzedaży instrumentów objętych niniejszą dyrektywą; to samo dotyczy wprowadzania do obrotu i rozprowadzania takich instrumentów;

bez uszczerbku dla środków niezbędnych do wzmocnienia Europejskiego Systemu Walutowego Państwa Członkowskie zachowują pełną odpowiedzialność za stosowanie własnych środków polityki pieniężnej;

niezbędne jest wyłączenie z zakresu niniejszej dyrektywy zakładów ubezpieczeniowych, których działalność podlega właściwemu monitorowaniu przez właściwe władze nadzoru ostrożnościowego i jest koordynowana na poziomie wspólnotowym, jak również przedsiębiorstwa prowadzące działalność reasekuracyjną i retrocesyjną;

niniejszą dyrektywą nie powinny być objęte przedsiębiorstwa, które nie świadczą usług na rzecz osób trzecich, lecz których działalność polega na świadczeniu usług inwestycyjnych wyłącznie dla swoich przedsiębiorstw dominujących lub dla przedsiębiorstw zależnych, bądź też dla innych przedsiębiorstw zależnych przedsiębiorstw dominujących;

celem niniejszej dyrektywy jest objęcie jej przepisami przedsiębiorstw, których zwykłą działalnością jest profesjonalne świadczenie wobec osób trzecich usług inwestycyjnych; zakres dyrektywy nie powinien zatem obejmować osób prowadzących inną działalność zawodową (np. adwokatów, radców prawnych), które świadczą usługi inwestycyjne jedynie okazjonalnie przy okazji prowadzenia właściwej działalności zawodowej, pod warunkiem że działalność taka jest regulowana, a stosowne przepisy nie zakazują im okazjonalnego świadczenia usług inwestycyjnych; z tego samego powodu niezbędne jest również wyłączenie z zakresu niniejszej dyrektywy osób świadczących usługi inwestycyjne jedynie dla producentów lub użytkowników towarów w stopniu niezbędnym dla prowadzenia transakcji takimi towarami w przypadkach, gdy transakcje takie stanowią główną działalność tych osób;

niniejszą dyrektywą nie powinny być objęte przedsiębiorstwa, które świadczą usługi inwestycyjne polegające wyłącznie na administrowaniu programami pracowniczych udziałów kapitałowych, a zatem nie świadczą usług inwestycyjnych na rzecz osób trzecich;

niezbędne jest wyłączenie z zakresu niniejszej dyrektywy banków centralnych i innych organów pełniących podobne funkcje, jak również organów publicznych, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w takim zarządzaniu, w tym lokując środki pochodzące z tego długu; w szczególności wyłączenie takie nie obejmuje podmiotów, które są częściowo lub całkowicie własnością państwa, a których rola ma charakter handlowy lub wiąże się z nabywaniem pakietów akcji;

niezbędne jest wyłączenie z zakresu niniejszej dyrektywy wszelkich przedsiębiorstw lub osób, których działalność polega jedynie na przyjmowaniu zleceń i ich przekazywaniu określonym kontrahentom, a które nie przechowują środków finansowych lub papierów wartościowych należących do klientów; zatem przedsiębiorstwa te lub osoby nie będą korzystały z prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług zgodnie z warunkami określonymi w niniejszej dyrektywie, lecz w przypadku gdy zamierzają działać w innym Państwie Członkowskim, podlegać będą odpowiednim przepisom przyjętym przez to państwo;

niezbędne jest wyłączenie z zakresu niniejszej dyrektywy przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania bez względu na to, czy ich działalność jest koordynowana na poziomie wspólnotowym, oraz wyłączenie depozytariuszy lub osób zarządzających takimi przedsiębiorstwami, gdyż podlegają one szczególnym zasadom bezpośrednio przystosowanym do ich działalności;

w przypadku gdy stowarzyszenia utworzone przez fundusze emerytalne Państwa Członkowskiego celem umożliwienia zarządzania swoimi aktywami nie świadczą usług inwestycyjnych wobec osób trzecich oraz w przypadku gdy fundusze emerytalne są objęte kontrolą władz, którym powierzono monitorowanie zakładów ubezpieczeniowych, nie wydaje się niezbędne, aby stowarzyszenia te podlegały warunkom podejmowania i prowadzenia działalności nałożonym niniejszą dyrektywą;

dyrektywa niniejsza nie powinna mieć zastosowania do „agenti di cambio” określonej przez prawo włoskie, gdyż podmioty te należą do kategorii instytucji, których zezwolenia nie zostaną odnowione, ich działalność ogranicza się do terytorium jednego państwa i działalność ta nie niesie ze sobą ryzyka zakłócenia konkurencji;

prawa przyznane przedsiębiorstwom inwestycyjnym niniejszą dyrektywą są bez uszczerbku dla praw Państw Członkowskich, banków centralnych oraz innych organów krajowych pełniących podobne funkcje do wyboru swoich kontrahentów na podstawie kryteriów obiektywnych i niedyskryminacyjnych;

odpowiedzialność za nadzorowanie stabilności finansowej przedsiębiorstwa inwestycyjnego spoczywać będzie na właściwych władzach jej Państwa Członkowskiego pochodzenia na mocy dyrektywy Rady 93/6/EWG z dnia 15 marca 1993 r. w sprawie adekwatności kapitałowej przedsiębiorstw inwestycyjnych i instytucji kredytowych ⁽¹⁾, która koordynuje zasady stosowane do ryzyka rynkowego;

z zasady Państwo Członkowskie pochodzenia może ustanowić reguły bardziej rygorystyczne od tych ustanowionych w niniejszej dyrektywie, w szczególności dotyczące warunków zezwalania, wymagań ostrożnościowych oraz zasad sprawozdawczości i przejrzystości;

prowadzenie działalności nieobjętych niniejszą dyrektywą podlega ogólnym postanowieniom Traktatu dotyczącym prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług;

do celu ochrony inwestorów, własności inwestorów i innych podobnych praw dotyczących papierów wartościowych oraz ich praw dotyczących środków finansowych powierzonych przedsiębiorstwu powinny w szczególności być chronione przez wyodrębnienie tych pozycji od papierów i środków własnych przedsiębiorstwa; zasada ta jednakże nie stanowi przeszkody dla przedsiębiorstwa w prowadzeniu działalności w swoim imieniu, lecz na rzecz inwestora, jeśli wymaga tego sam charakter transakcji, a inwestor wyraża na to zgodę, np. wypożyczenia akcji;

procedury udzielania zezwoleń oddziałom przedsiębiorstw inwestycyjnych posiadających zezwolenia przyznane w państwach trzecich będą nadal miały zastosowanie do takich przedsiębiorstw; oddziały te nie będą korzystać ze swobody świadczenia usług zgodnie z art. 59 akapit drugi Traktatu ani też z prawa przedsiębiorczości w Państwach Członkowskich poza tymi, w których jednostki takie są już ustanowione; jednakże wnioski o udzielenie zezwolenia przedsiębiorstwom zależnym lub o zgodę na nabywanie pakietów akcji składane przez przedsiębiorstwa, których działalność reguluje ustawodawstwo państw trzecich, podlegają procedurze mającej zapewnić, aby wspólnotowe przedsiębiorstwa inwestycyjne były traktowane w danych państwach trzecich na zasadzie wzajemności;

zezwolenia udzielone przedsiębiorstwom inwestycyjnym przez właściwe władze na mocy niniejszej dyrektywy będą miały zastosowanie w całej Wspólnocie, a nie tylko, jak dotąd, w poszczególnych państwach, a istniejące klauzule o wzajemności traktowania nie będą odtąd miały żadnego skutku; potrzebna jest zatem elastyczna procedura umożliwiająca ocenę wzajemności traktowania w skali całej Wspólnoty; celem niniejszej procedury nie jest zamykanie dostępu do rynków finansowych Wspólnoty, lecz, przeciwnie, zwiększenie liberalizacji globalnych rynków finansowych w państwach trzecich, gdyż Wspólnota zamierza pozostawić swoje rynki finansowe otwarte dla reszty świata; w tym celu niniejsza dyrektywa ustanawia procedury prowadzenia negocjacji z państwami trzecimi, a także wprowadza możliwość podejmowania w ostateczności środków powodujących zawieszenie przyjmowania nowych wniosków o udzielenie zezwolenia i ograniczenie nowych zezwoleń;

jednym z celów niniejszej dyrektywy jest ochrona inwestorów; zatem właściwe jest uwzględnianie różnych potrzeb ochrony odmiennych kategorii inwestorów oraz uwzględnianie różnicowanego poziomu ich wiedzy fachowej;

Państwa Członkowskie muszą zapewnić, aby nie było żadnych przeszkód w prowadzeniu działalności objętej wzajemnym uznaniem w taki sam sposób, jak w Państwie Członkowskim pochodzenia, o ile działalność ta nie narusza obowiązujących w przyjmującym Państwie Członkowskim ustaw i przepisów wykonawczych chroniących interes publiczny;

Państwo Członkowskie nie może ograniczać prawa inwestorów, zwykle zamieszkałych lub mających siedzibę w tym Państwie Członkowskim, do korzystania z wszelkich usług inwestycyjnych świadczonych przez przedsiębiorstwo inwestycyjne objęte niniejszą dyrektywą, położone poza tym Państwem Członkowskim i działające poza tym państwem;

⁽¹⁾ Dz.U. L 141/27 z 11.6.1993, str. 1.

w niektórych Państwach Członkowskich czynności w zakresie rozrachunków i rozliczeń mogą być wykonywane przez organy oddzielone od rynków, na których dokonywane są transakcje; zatem wszelkie odniesienia w niniejszej dyrektywie do dostępu do regulowanych rynków i uczestnictwa w nich należy odczytywać jako dotyczące również dostępu do organów wykonujących czynności w zakresie rozliczeń i rozrachunków dla rynków regulowanych oraz uczestnictwa w takich organach;

każde Państwo Członkowskie musi zapewnić na swoim terytorium niedyskryminacyjne traktowanie wszystkich przedsiębiorstw inwestycyjnych posiadających zezwolenie udzielone w jakimkolwiek Państwie Członkowskim, a także wszystkich instrumentów finansowych notowanych na regulowanych rynkach Państw Członkowskich; wszystkie przedsiębiorstwa inwestycyjne muszą mieć te same szanse uczestniczenia w rynkach regulowanych lub dostępu do nich; niezależnie od sposobu, w jaki są obecnie zorganizowane transakcje w Państwach Członkowskich, istotne jest zniesienie, bez uszczerbku dla warunków nałożonych na mocy niniejszej dyrektywy, technicznych i prawnych ograniczeń dostępu do rynków regulowanych w ramach niniejszej dyrektywy;

niektóre Państwa Członkowskie zezwalają instytucjom kredytowym jedynie na pośrednie uczestnictwo w ich rynkach regulowanych, przez utworzenie wyspecjalizowanych przedsiębiorstw zależnych; stworzona dla instytucji kredytowych przez niniejszą dyrektywę możliwość bezpośredniego uczestniczenia w rynkach regulowanych bez konieczności ustanawiania wyspecjalizowanych przedsiębiorstw zależnych stanowi istotną reformę dla tych Państw Członkowskich, a wszystkie jej konsekwencje winny podlegać ponownej ocenie w świetle rozwoju rynków finansowych; z uwagi na te czynniki sprawozdanie, które Komisja przedstawi Radzie w tej sprawie najpóźniej do dnia 31 grudnia 1998 r., będzie musiało uwzględnić wszystkie czynniki, niezbędne dla Rady do przeprowadzenia ponownej oceny konsekwencji dla wspomnianych Państw Członkowskich, w szczególności niebezpieczeństwo konfliktów interesów, jak również poziom ochrony zapewnionej inwestorom;

jest wyjątkowo istotne, aby harmonizacja systemów kompensacyjnych weszła w życie tego samego dnia co niniejsza dyrektywa; ponadto do dnia wejścia w życie dyrektywy dotyczącej harmonizacji systemów gwarancyjnych przyjmujące Państwa Członkowskie będą mogły nakazać stosowanie swoich systemów gwarancyjnych przedsiębiorstwom inwestycyjnym, w tym instytucjom kredytowym posiadającym zezwolenia udzielone przez inne Państwa Członkowskie, w przypadku gdy w Państwach Członkowskich pochodzenia tych przedsiębiorstw nie istnieją systemy gwarancyjne lub w przypadku gdy ich systemy nie zapewniają równorzędnych poziomów ochrony;

struktura rynków regulowanych musi nadal podlegać prawu krajowemu, bez tworzenia przy tym przeszkód dla liberalizacji dostępu do rynków regulowanych przyjmujących Państw Członkowskich dla przedsiębiorstw inwestycyjnych posiadających zezwolenie na świadczenie określonych usług w ich Państwach Członkowskich pochodzenia; zgodnie z tą zasadą ustawodawstwo Republiki Federalnej Niemiec i ustawodawstwo Niderlandów reguluje działalność odpowiednio *Kursmaklera* i *hoekmannena* tak, aby zapewnić, że nie będą oni wykonywali swoich funkcji

równoległe z innymi funkcjami; należy zaznaczyć, że *Kursmakler* i *hoekmannen* nie mogą świadczyć usług w innych Państwach Członkowskich; nikt, bez względu na jego Państwo Członkowskie pochodzenia, nie może twierdzić, że prowadzi działalność *Kursmaklera* lub *hoekmana*, nie podlegając tym samym zasadom niezgodności wynikającym ze statusu *Kursmaklera* czy *hoekmana*;

należy zaznaczyć, że niniejsza dyrektywa nie narusza środków przewidzianych w dyrektywie Rady 79/279/EWG z dnia 5 marca 1979 r. koordynującej warunki dopuszczania papierów wartościowych do publicznego obrotu na oficjalnych giełdach (1);

stabilność oraz prawidłowe funkcjonowanie systemu finansowego oraz ochrona inwestorów wymagają, aby przyjmujące Państwo Członkowskie miało zarówno prawo, jak i obowiązek zapobiegania i penalizowania działań podejmowanych na swoim terytorium przez przedsiębiorstwa inwestycyjne, niezgodnych z zasadami postępowania lub innymi przepisami ustawowymi lub wykonawczymi przyjętymi w tym państwie w interesie dobra publicznego, jak również prawo i obowiązek podejmowania działań w nagłych przypadkach; ponadto przy realizacji swoich obowiązków właściwe władze przyjmującego Państwa Członkowskiego muszą mieć zapewnioną najściślejszą współpracę z właściwymi władzami Państwa Członkowskiego pochodzenia, w szczególności w odniesieniu do działalności prowadzonej w ramach swobody świadczenia usług; właściwe władze Państwa Członkowskiego pochodzenia, aby móc skutecznie sprawować swoje funkcje nadzoru ostrożnościowego, mają prawo otrzymywać informacje od właściwych władz przyjmującego Państwa Członkowskiego o wszelkich środkach w postaci nakładania kar lub ograniczania działalności podjętych przez to państwo wobec przedsiębiorstw inwestycyjnych posiadających zezwolenie udzielone w danym Państwie Członkowskim pochodzenia; w tym celu musi być zapewniona współpraca między właściwymi władzami Państw Członkowskich przyjmujących i pochodzenia;

z uwagi na podwójny cel ochrony inwestorów i zapewnienia sprawnego funkcjonowania rynków zbywalnych papierów wartościowych niezbędne jest zapewnienie przejrzystości transakcji i stosowania zasad ustanowionych do tego celu w niniejszej dyrektywie zarówno do przedsiębiorstw inwestycyjnych, jak i do instytucji kredytowych, gdy instytucje te działają na rynku;

analizowanie problemów powstających w dziedzinach objętych dyrektywami Rady dotyczącymi usług inwestycyjnych i papierów wartościowych w zakresie zarówno stosowania istniejących środków, jak i możliwości ściślejszej koordynacji w przyszłości, wymaga współpracy między władzami krajowymi a Komisją w ramach komitetu; ustanowienie takiego komitetu nie wyklucza innych form współpracy w tej dziedzinie pomiędzy władzami nadzorczymi;

od czasu do czasu techniczne zmiany szczegółowych zasad ustanowionych w niniejszej dyrektywie mogą być niezbędne, aby uwzględnić nowe zjawiska w sektorze usług inwestycyjnych; Komisja wprowadzi takie zmiany, które będą niezbędne, po skierowaniu sprawy do rozpatrzenia przez komitet, który zostanie utworzony do spraw rynków papierów wartościowych,

(1) Dz.U. L 66 z 16.3.1979, str. 21. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia Hiszpanii i Portugalii.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

TYTUŁ I

Definicje i zakres

Artykuł 1

Do celów niniejszej dyrektywy:

- 1) „usługa inwestycyjna” oznacza każdą z usług wymienionych w Załączniku sekcja A, dotyczącą któregokolwiek z instrumentów wymienionych w Załączniku sekcja B, a świadczoną wobec osoby trzeciej;
- 2) „przedsiębiorstwo inwestycyjne” oznacza każdą osobę prawną, której stałym zajęciem lub przedmiotem działalności jest profesjonalne świadczenie usług inwestycyjnych wobec osób trzecich.

Do celów niniejszej dyrektywy Państwa Członkowskie mogą zaliczać do przedsiębiorstw inwestycyjnych podmioty, które nie są osobami prawnymi, jeżeli:

- ich status prawny zapewnia poziom ochrony interesów osób trzecich równoważny takiemu, który zapewniany jest przez osoby prawne, i
- są one objęte równoważnym nadzorem ostrożnościowym, odpowiednim do ich formy prawnej.

Jednakże w przypadku gdy takie osoby fizyczne świadczą usługi obejmujące przechowywanie środków pieniężnych lub zbywalnych papierów wartościowych osób trzecich, mogą być one traktowane jako przedsiębiorstwa inwestycyjne do celów niniejszej dyrektywy, tylko gdy, bez uszczerbku dla wymagań nałożonych niniejszą dyrektywą oraz dyrektywą 93/6/EWG, spełniają warunki:

- prawa własności osób trzecich względem należących do nich instrumentów i środków finansowych muszą być zabezpieczone, zwłaszcza na wypadek niewypłacalności przedsiębiorstwa lub jego właścicieli, zajęcia jego majątku, potrącenia lub innych działań podjętych przez wierzycieli przedsiębiorstwa lub wierzycieli właścicieli przedsiębiorstwa,
- przedsiębiorstwo inwestycyjne musi podlegać zasadom mającym na celu monitorowanie wypłacalności przedsiębiorstwa oraz jej właścicieli,
- roczne sprawozdania finansowe przedsiębiorstwa muszą być poddane audytowi przez jedną lub więcej osób posiadających uprawnienie, na mocy prawa krajowego, do kontrolowania sprawozdań finansowych,
- w przypadku gdy przedsiębiorstwo ma tylko jednego właściciela, musi on zapewnić ochronę inwestorów na wypadek zaprzestania przez przedsiębiorstwo działalności po jego śmierci, utraty przez właściciela zdolności do czynności prawnych lub na wypadek innych zdarzeń o takim charakterze.

Najpóźniej do dnia 31 grudnia 1997 r. Komisja przedstawi sprawozdanie na temat stosowania drugiego i trzeciego akapitu niniejszego punktu i stosownie do potrzeb złoży wnioski o ich zmianę lub uchYLENIE.

W przypadku gdy osoba świadczy jedną z usług określonych w Załączniku sekcja A pkt 1 lit. a) i w przypadku gdy działalność ta jest prowadzona wyłącznie na rachunek i na pełną, bezwarunkową odpowiedzialność przedsiębiorstwa inwestycyjnego, taką działalność uważa się za działalność nie tej osoby, lecz samego przedsiębiorstwa inwestycyjnego;

- 3) „instytucja kredytowa” oznacza instytucję kredytową w rozumieniu definicji zawartej w art. 1 tiret pierwsze dyrektywy 77/780/EWG⁽¹⁾, z wyłączeniem instytucji określonych w art. 2 ust. 2 niniejszej dyrektywy;
- 4) „zbywalne papiery wartościowe” oznaczają:
  - akcje w spółkach i inne papiery wartościowe równoważne udziałom w spółkach,
  - obligacje i inne rodzaje papierów dłużnych,
 które są zbywalne na rynku kapitałowym oraz
  - wszelkie inne papiery wartościowe będące w normalnym obrocie, które dają prawo do nabywania wszelkich tego rodzaju zbywalnych papierów wartościowych drogą subskrypcji lub zamiany, bądź też są rozliczane płatnością gotówkową,
 z wyjątkiem instrumentów płatności;
- 5) „instrumenty rynku pieniężnego” oznaczają te kategorie instrumentów, które są normalnie przedmiotem obrotu na rynku pieniężnym;
- 6) „Państwo Członkowskie pochodzenia” oznacza:
  - a) w przypadku gdy przedsiębiorstwo inwestycyjne jest osobą fizyczną, Państwo Członkowskie, w którym znajduje się główne miejsce, skąd prowadzona jest jej działalność;
  - b) w przypadku gdy przedsiębiorstwo inwestycyjne jest osobą prawną, Państwo Członkowskie, w którym znajduje się jego statutowa siedziba lub jeśli zgodnie z prawem krajowym nie posiada ona statutowej siedziby Państwo Członkowskie, w którym znajduje się jej główna siedziba;
  - c) w przypadku rynku, Państwo Członkowskie, w którym znajduje się siedziba statutowa organu, który zapewnia infrastrukturę obrotu, a jeśli zgodnie z prawem krajowym organ ten nie posiada statutowej siedziby — Państwo Członkowskie, w którym znajduje się jego zarząd;

⁽¹⁾ Dz.U. L 322 z 17.12.1977, str. 30. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 89/646/EWG (Dz.U. L 386 z 30.12.1989, str. 1).

7) „przyjmujące Państwo Członkowskie” oznacza Państwo Członkowskie, w którym przedsiębiorstwo inwestycyjne ma oddział lub świadczy usługi;

8) „oddział” oznacza miejsce prowadzenia działalności, które stanowi część przedsiębiorstwa inwestycyjnego, nie posiada osobowości prawnej i świadczy usługi inwestycyjne, na które udzielono zezwolenia przedsiębiorstwu inwestycyjnemu; jako jeden oddział będą traktowane wszystkie miejsca prowadzenia działalności ustanowione w tym samym Państwie Członkowskim przez dane przedsiębiorstwo inwestycyjne mające zarząd w innym Państwie Członkowskim;

9) „właściwe władze” oznaczają te władze, które każde Państwo Członkowskie wyznacza na mocy art. 22;

10) „znacznym pakietem akcji” oznacza każdy posiadany bezpośrednio lub pośrednio pakiet akcji lub udział w przedsiębiorstwie inwestycyjnym, stanowiący 10 % lub więcej kapitału, bądź dający prawo do 10 % lub więcej głosów, bądź też taki, który umożliwia wywieranie znacznego wpływu na zarządzanie tym przedsiębiorstwem inwestycyjnym.

Do celów niniejszej definicji, w kontekście przepisów art. 4 i 9 oraz w odniesieniu do innych wielkości pakietów akcji określonych w art. 9, uwzględnione zostaną prawa głosu, określone w art. 7 dyrektywy 88/627/EWG (1);

11) „przedsiębiorstwo dominujące” oznacza przedsiębiorstwo dominujące, tak jak jest ono określone w art. 1 i 2 dyrektywy 83/349/EWG (2);

12) „przedsiębiorstwo zależne” oznacza przedsiębiorstwo zależne, tak jak jest ono określone w art. 1 i 2 dyrektywy 83/349/EWG; wszelkie przedsiębiorstwa zależne danego przedsiębiorstwa zależnego będą również uważane za przedsiębiorstwa zależne przedsiębiorstwa dominującego najwyższego szczebla;

13) „rynek regulowany” oznacza rynek dla instrumentów wymienionych w Załączniku sekcja B, który:

— istnieje w wykazie określonym w art. 16, sporządzonym przez Państwo Członkowskie będące Państwem Członkowskim pochodzenia w rozumieniu art. 1 ust. 6 lit. c),

— funkcjonuje regularnie,

— odznacza się tym, że regulacje wydane lub zatwierdzone przez właściwe władze określają warunki działania rynku, warunki dostępu do rynku oraz w przypadku gdy dyrektywa 79/279/EWG ma zastosowanie, warunki regulujące dopuszczanie instrumentów do obrotu publicznego nałożone przez tę dyrektywę, a w

przypadku gdy dyrektywa ta nie ma zastosowania, warunki, które muszą być spełnione przez instrument finansowy, zanim zostanie on przedmiotem efektywnego obrotu na rynku,

— wymaga przestrzegania wszystkich wymogów sprawozdawczości i przejrzystości ustanowionych zgodnie z art. 20 i 21;

14) „kontrola” oznacza kontrolę, tak jak jest ona zdefiniowana w art. 1 dyrektywy 83/349/EWG.

Artykuł 2

1. Niniejszą dyrektywę stosuje się do wszystkich przedsiębiorstw inwestycyjnych. Jednak jedynie ust. 4 niniejszego artykułu oraz art. 8 ust. 2, art. 10, 11, art. 12 akapit pierwszy, art. 14 ust. 3 i 4, art. 15, 19 i art. 20 stosują się do instytucji kredytowych, których zezwolenie zgodnie z dyrektywami 77/780/EWG i 89/646/EWG obejmuje jedną lub więcej spośród usług inwestycyjnych wymienionych w Załączniku sekcja A do niniejszej dyrektywy.

2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do:

a) zakładów ubezpieczeniowych w rozumieniu art. 1 dyrektywy 73/239/EWG (3) lub w art. 1 dyrektywy 79/267/EWG (4) lub przedsiębiorstw prowadzących działalność reasekuracyjną i retrocesyjną, określonych w dyrektywie 64/225/EWG (5);

b) przedsiębiorstw świadczących usługi inwestycyjne wyłącznie na rzecz swoich przedsiębiorstw dominujących, dla swoich przedsiębiorstw zależnych lub dla innych przedsiębiorstw zależnych ich przedsiębiorstw dominujących;

c) osób świadczących usługi inwestycyjne, w przypadku gdy takie usługi są świadczone okazjonalnie w trakcie wykonywania swojej działalności zawodowej, a działalność ta jest regulowana przez przepisy ustawowe i wykonawcze bądź kodeks etyki zawodowej, które nie wykluczają świadczenia tych usług;

d) przedsiębiorstw świadczących usługi inwestycyjne polegające wyłącznie na administrowaniu programami pracowniczych udziałów kapitałowych;

e) przedsiębiorstw świadczących usługi inwestycyjne, które obejmują zarówno usługi określone w lit. b), jak i te określone w lit. d);

f) banków centralnych Państw Członkowskich i innych organów krajowych pełniących podobne funkcje oraz innych urzędów publicznych, którym powierzono zarządzanie długiem publicznym lub które uczestniczą w takim zarządzaniu;

(1) Dz.U. L 348 z 17.12.1988, str. 62.

(2) Dz.U. L 193 z 18.7.1983, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 90/605/EWG (Dz.U. L 317 z 16.11.1990, str. 60).

(3) Dz.U. L 228 z 16.8.1973, str. 3. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 90/619/EWG (Dz.U. L 330 z 29.11.1990, str. 50).

(4) Dz.U. L 63 z 13.3.1979, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 90/618/EWG (Dz.U. L 330 z 29.11.1990, str. 44).

(5) Dz.U. 56 z 4.4.1964, str. 878/64.

g) przedsiębiorstw

- którym nie wolno przechowywać środków finansowych lub papierów wartościowych klientów i z tego powodu nie mogą w żadnym momencie być zadłużone wobec swoich klientów, i
  - którym nie wolno świadczyć jakichkolwiek usług inwestycyjnych poza przyjmowaniem i przekazywaniem zleceń dotyczących obrotu zbywalnymi papierami wartościowymi oraz jednostkami uczestnictwa w przedsiębiorstwach wspólnego inwestowania, i
  - które w trakcie świadczenia tej usługi mogą przekazywać zlecenia wyłącznie:
    - i) przedsiębiorstwom inwestycyjnym posiadającym zezwolenie udzielone zgodnie z niniejszą dyrektywą;
    - ii) instytucjom kredytowym posiadającym zezwolenie udzielone zgodnie z dyrektywami 77/780/EWG oraz 89/646/EWG;
    - iii) oddziałom przedsiębiorstw inwestycyjnych lub instytucji kredytowych posiadających zezwolenie udzielone w państwie trzecim, które podlegają i przestrzegają zasad ostrożnościowych uznawanych przez właściwe władze za przynajmniej równie wymagające, jak zasady określone w niniejszej dyrektywie, w dyrektywie 89/646/EWG lub w dyrektywie 93/6/EWG;
    - iv) przedsiębiorstwom wspólnego inwestowania posiadającym zezwolenie na sprzedaż ludności jednostek uczestnictwa udzielone zgodnie z prawem Państwa Członkowskiego oraz osobom zarządzającym takimi przedsiębiorstwami;
    - v) spółkom inwestycyjnym o stałym kapitale w rozumieniu art. 15 ust. 4 dyrektywy 77/91/EWG ⁽¹⁾, których papiery wartościowe są notowane na regulowanym rynku Państwa Członkowskiego lub są przedmiotem obrotu na takim rynku;
  - których działalność jest regulowana na poziomie krajowym przez regulamin lub kodeks etyki;
- h) przedsiębiorstw wspólnego inwestowania, bez względu na to, czy ich działalność jest koordynowana na poziomie wspólnotowym, oraz depozytariuszy lub osób zarządzających takimi przedsiębiorstwami;
- i) osób, których głównym przedmiotem działalności jest prowadzenie obrotu towarami bądź między sobą, bądź z udziałem producentów lub profesjonalnych użytkowników takich towarów, które to osoby świadczą usługi inwestycyjne jedynie dla takich producentów i profesjonalnych użytkowników w stopniu niezbędnym do prowadzenia swojej głównej działalności gospodarczej;
- j) przedsiębiorstw, które świadczą usługi inwestycyjne polegające wyłącznie na prowadzeniu obrotu na własny rachunek na rynkach kontraktów typu *futures* lub opcji lub które prowadzą

obrótność na rachunek innych uczestników tych rynków, bądź też ustalają dla nich ceny, a posiadają gwarancje członków izb rozrachunkowych tychże rynków. Odpowiedzialność za zapewnienie wykonania kontraktów zawartych przez takie przedsiębiorstwa musi spoczywać na członkach izb rozrachunkowych tych rynków;

k) stowarzyszeń ustanowionych przez duńskie fundusze emerytalne w wyłącznym celu zarządzania aktywami funduszy emerytalnych będących członkami tych stowarzyszeń;

l) „agenti di cambio”, których działalność i funkcje reguluje Włoski Dekret Królewski nr 222 z dnia 7 marca 1925 r. oraz późniejsze przepisy o zmianie tego Dekretu, a które posiadają zezwolenie na prowadzenie działalności wydane na mocy art. 19 Ustawy Włoskiej nr 1 z dnia 2 stycznia 1991 r.

3. Najpóźniej do dnia 31 grudnia 1998 r., a następnie w regularnych odstępach czasu, Komisja przedstawi sprawozdanie dotyczące stosowania ust. 2 w związku z Załącznikiem sekcja A, a także, gdzie właściwe, zaproponuje zmiany definicji wyłączeń i usług ujętych w tym ustępie w świetle funkcjonowania niniejszej dyrektywy.

4. Prawa przyznane przez niniejszą dyrektywę nie obejmują świadczenia usług jako kontrahent Państwa, banku centralnego lub innych organów krajowych Państwa Członkowskiego pełniących podobne funkcje w zakresie realizacji polityki pieniężnej, kursowej, zarządzania długiem publicznym lub zarządzania rezerwami danego Państwa Członkowskiego.

TYTUŁ II

Warunki podejmowania działalności

Artykuł 3

1. Każde Państwo Członkowskie uzależni rozpoczęcie działalności przedsiębiorstw inwestycyjnych od uzyskania zezwolenia przez te przedsiębiorstwa inwestycyjne, dla których państwo to stanowi Państwo Członkowskie pochodzenia. Zezwolenie to zostanie udzielone przez właściwe władze Państwa Członkowskiego wyznaczone zgodnie z art. 22. Zezwolenie określi usługi inwestycyjne określone w Załączniku sekcja A, na świadczenie których przedsiębiorstwo uzyskuje zezwolenie. Zezwolenie może również obejmować jedną lub więcej spośród usług dodatkowych, określonych w Załączniku sekcja C. Zezwolenie w rozumieniu niniejszej dyrektywy nie może w żadnym wypadku być udzielone na usługi objęte jedynie Załącznikiem sekcja C.

2. Każde Państwo Członkowskie wymaga, aby:

— każde przedsiębiorstwo inwestycyjne będące osobą prawną i posiadające, na mocy swojego prawa krajowego, statutową siedzibę miało swój główną siedzibę w tym samym Państwie Członkowskim, w którym znajduje się jego statutowa siedziba,

— każde inne przedsiębiorstwo inwestycyjne miało swoją główną siedzibę w tym Państwie Członkowskim, które wydało mu zezwolenie i w którym faktycznie prowadzi swoją działalność.

⁽¹⁾ Dz.U. L 26 z 30.1.1977, str. 1. Dyrektywa ostatnio zmieniona Aktem Przystąpienia Hiszpanii i Portugalii.

3. Bez uszczerbku dla innych warunków ogólnych, ustanowionych przez prawo krajowe, właściwe władze nie udzielą zezwolenia, chyba że:

- przedsiębiorstwo inwestycyjne dysponuje dostatecznym kapitałem założycielskim zgodnie z zasadami ustanowionymi w dyrektywie 93/6/EWG, uwzględniając charakter danej usługi inwestycyjnej,
- osoby, które efektywnie kierują działalnością przedsiębiorstwa inwestycyjnego, cieszą się dostatecznie dobrą opinią i posiadają odpowiednie doświadczenie.

O kierowaniu działalnością przedsiębiorstwa muszą decydować przynajmniej dwie osoby spełniające powyższe warunki. W przypadku gdy odpowiednie rozwiązanie zapewnia osiągnięcie tego samego rezultatu, jednak szczególnie w przypadkach przewidzianych w art. 1 ust. 2 akapit trzeci tiret ostatnie, właściwe władze mogą udzielić zezwolenia przedsiębiorstwu inwestycyjnym będącym osobami fizycznymi lub, biorąc pod uwagę charakter i skalę ich działalności, przedsiębiorstwu inwestycyjnym będącym osobami prawnymi, w przypadku gdy przedsiębiorstwa takie są zarządzane przez pojedyncze osoby fizyczne zgodnie ze statutami spółek, które je prowadzą i z ustawodawstwem krajowym.

4. Państwa Członkowskie wymagają również, aby do każdego wniosku o zezwolenie załączony był program działalności określający między innymi przewidziane rodzaje działalności i strukturę organizacyjną danego przedsiębiorstwa inwestycyjnego.

5. W ciągu sześciu miesięcy od złożenia kompletnego wniosku wnioskodawca zostanie zawiadomiony o tym, czy zezwolenie zostało udzielone. Jeśli następuje odmowa udzielenia zezwolenia, podaje się jej przyczyny.

6. Przedsiębiorstwo inwestycyjne może rozpocząć swoją działalność, gdy tylko zostanie jej udzielone zezwolenie.

7. Właściwe władze mogą cofnąć zezwolenie wydane przedsiębiorstwu inwestycyjnemu podlegającemu przepisom niniejszej dyrektywy tylko w przypadku, gdy to przedsiębiorstwo:

- a) nie wykorzystało zezwolenia w ciągu dwunastu miesięcy, w sposób jednoznaczny zrezygnowało z zezwolenia lub zaprzestało świadczenia usług inwestycyjnych przez okres sześciomiesięczny, chyba że dane Państwo Członkowskie przewidziało wygasanie zezwolenia w takich przypadkach;
- b) otrzymało zezwolenie na podstawie fałszywych oświadczeń lub jakimikolwiek innymi nierzetelnymi sposobami;
- c) nie spełnia już warunków, na podstawie których zezwolenie zostało udzielone;
- d) nie spełnia już wymagań dyrektywy 93/6/EWG;
- e) dopuściła się poważnych i systematycznych naruszeń przepisów przyjętych zgodnie z art. 10 lub 11; lub
- f) spełnia inne warunki cofnięcia zezwolenia, przewidziane przepisami prawa krajowego.

Artykuł 4

Właściwe władze nie udzielą zezwolenia na podjęcie działalności przedsiębiorstw inwestycyjnych, zanim nie uzyskają informacji dotyczących tożsamości bezpośrednich lub pośrednich akcjonariuszy lub udziałowców tych przedsiębiorstw, będących osobami fizycznymi lub prawnymi, którzy posiadają znaczne pakiety akcji oraz informacji o wielkości takich pakietów.

Właściwe władze odmówią udzielenia zezwolenia, jeśli mając na uwadze potrzebę zapewnienia prawidłowego i ostrożnego zarządzania przedsiębiorstwem inwestycyjnym, nie są przekonane, co do kwalifikacji wyżej wspomnianych akcjonariuszy lub udziałowców.

Artykuł 5

W przypadku oddziałów przedsiębiorstw inwestycyjnych, które mają swoją statutową siedzibę poza Wspólnotą i rozpoczynają lub już prowadzą działalność, Państwa Członkowskie nie zastosują wobec nich przepisów powodujących bardziej uprzywilejowane ich traktowanie od traktowania oddziałów przedsiębiorstw inwestycyjnych mających swoją statutową siedzibę w Państwach Członkowskich.

Artykuł 6

Udzielenie zezwolenia jest konsultowane z właściwymi władzami innego Państwa Członkowskiego, którego to dotyczy, w przypadku każdego przedsiębiorstwa, które jest:

- przedsiębiorstwem zależnym przedsiębiorstwa inwestycyjnego lub instytucji kredytowej posiadającej zezwolenie w innym Państwie Członkowskim,
- przedsiębiorstwem zależnym przedsiębiorstwa dominującego firmy inwestycyjnej lub instytucji kredytowej posiadającej zezwolenie w innym Państwie Członkowskim,

lub

- kontrolowana przez te same osoby, fizyczne lub prawne, które kontrolują przedsiębiorstwo inwestycyjne lub instytucję kredytową posiadającą zezwolenie w innym Państwie Członkowskim.

TYTUŁ III

Stosunki z państwami trzecimi

Artykuł 7

1. Właściwe władze Państw Członkowskich powiadomią Komisję:

- a) o udzieleniu zezwolenia każdemu przedsiębiorstwu kontrolowanemu jako filia bezpośrednio lub pośrednio przez przedsiębiorstwo dominujące, podlegające prawu państwa trzeciego;

b) o wszelkich przypadkach nabywania przez takie przedsiębiorstwo dominujące pakietu akcji we wspólnotowym przedsiębiorstwie inwestycyjnym, który to pakiet sprawia, iż przedsiębiorstwo to staje się jego oddziałem.

W obu przypadkach Komisja powiadamia Radę aż do czasu, gdy Rada na wniosek Komisji ustanowi komitet do spraw zbywalnych papierów wartościowych.

Gdy zezwolenie zostanie udzielone jakimkolwiek przedsiębiorstwu kontrolowanemu jako przedsiębiorstwo zależne bezpośrednio lub pośrednio przez przedsiębiorstwo dominujące, podlegające prawu państwa trzeciego, właściwe władze określają strukturę grupy kapitałowej w powiadomieniu, które skierują do Komisji.

2. Państwa Członkowskie powiadomią Komisję o wszelkich ogólnych przeszkodach napotykanym przez przedsiębiorstwa inwestycyjne tych państw przy podejmowaniu działalności lub świadczeniu usług inwestycyjnych w jakimkolwiek państwie trzecim.

3. Początkowo, nie później niż sześć miesięcy przed wprowadzeniem w życie niniejszej dyrektywy, a następnie okresowo, Komisja opracuje sprawozdanie oceniające traktowanie wspólnotowych przedsiębiorstw inwestycyjnych w państwach trzecich, według warunków określonych w ust. 4 i 5, odnośnie do podejmowania działalności, świadczenia usług inwestycyjnych oraz nabywania pakietów akcji w przedsiębiorstwach inwestycyjnych państw trzecich. Komisja przedstawi te sprawozdania Radzie wraz ze stosownymi wnioskami.

4. W przypadku, gdy Komisja dojdzie do wniosku, bądź na podstawie sprawozdań, przewidzianych w ust. 3, bądź na podstawie innych informacji, że państwo trzecie nie udziela wspólnotowym przedsiębiorstwom inwestycyjnym skutecznego dostępu do rynku, porównywalnego z dostępem przyznanym przez Wspólnotę przedsiębiorstwom inwestycyjnym z tego państwa trzeciego, Komisja może przedłożyć Radzie wnioski o stosowny mandat do podjęcia negocjacji celem uzyskania porównywalnych możliwości konkurencyjności dla wspólnotowych przedsiębiorstw inwestycyjnych. Rada stanowi większością kwalifikowaną.

5. W przypadku gdy Komisja stwierdzi, bądź na podstawie sprawozdań, określonych w ust. 3, bądź na podstawie innych informacji, że wspólnotowe przedsiębiorstwa inwestycyjne w państwie trzecim nie są poddane traktowaniu narodowemu, zapewniającemu im te same możliwości konkurencyjności, które są dostępne dla krajowych przedsiębiorstw inwestycyjnych, a nie są spełnione warunki faktycznego dostępu do rynku, Komisja może rozpocząć negocjacje zmierzające do zaradzenia tej sytuacji.

W okolicznościach opisanych w akapicie pierwszym można w dowolnym czasie postanowić niezależnie od rozpoczęcia negocjacji zgodnie z procedurą, którą określi dyrektywa Rady ustanawiająca komitet, określony w ust. 1, że właściwe władze Państw Członkowskich muszą ograniczyć lub zawiesić decyzje dotyczące aktualnie rozpatrywanych lub przyszłych wniosków o udzielenie zezwolenia bądź nabycie pakietów akcji przez

bezpośrednie lub pośrednie przedsiębiorstwa dominujące podlegające prawu danego państwa trzeciego. Czas trwania tych środków nie może przekraczać trzech miesięcy.

Przed upływem takiego okresu trzymiesięcznego oraz w świetle wyników negocjacji Rada może na wniosek Komisji podjąć decyzję, większością kwalifikowaną, w sprawie kontynuowania tych środków.

Takie ograniczenia lub zawieszenia nie mogą być stosowane do tworzenia przedsiębiorstwa zależnego przez przedsiębiorstwa inwestycyjne, posiadające właściwe zezwolenie we Wspólnocie, lub przez ich przedsiębiorstwa zależne, ani też nie mogą być stosowane do nabywania pakietów akcji we wspólnotowych przedsiębiorstwach inwestycyjnych przez takie przedsiębiorstwa lub przedsiębiorstwa zależne.

6. W przypadku gdy Komisja stwierdzi, iż występuje jedna z sytuacji określonych w ust. 4 i 5, Państwa Członkowskie powiadomią ją na jej żądanie:

a) o wszelkich wnioskach o zezwolenie złożonych przez każde przedsiębiorstwo będące bezpośrednią lub pośrednią filią przedsiębiorstwa dominującego, podlegającego ustawodawstwu danego państwa trzeciego;

b) o wszelkich informacjach otrzymanych zgodnie z art. 10, że takie przedsiębiorstwo dominujące wyraża zamiar nabycia pakietu akcji we wspólnotowym przedsiębiorstwie inwestycyjnym, który to pakiet sprawi, iż przedsiębiorstwo to stanie się jego przedsiębiorstwem zależnym.

Obowiązek dostarczania informacji wygaśnie, gdy tylko zostanie osiągnięte porozumienie z państwem trzecim, określonym w ust. 4 lub 5, lub gdy przestaną mieć zastosowanie środki określone w ust. 5 akapit drugi i trzeci.

7. Środki podejmowane na mocy niniejszego artykułu pozostaną w zgodzie ze zobowiązaniami Wspólnoty wynikającymi z wszelkich umów międzynarodowych, dwustronnych i wielostronnych, dotyczących podejmowania i prowadzenia działalności przedsiębiorstw inwestycyjnych.

TYTUŁ IV

Warunki działalności

Artykuł 8

1. Właściwe władze Państw Członkowskich pochodzenia wymagają, aby przedsiębiorstwo inwestycyjne, któremu udzieliły zezwolenia, stale spełniało warunki nałożone w art. 3 ust. 3.

2. Właściwe władze Państw Członkowskich pochodzenia wymagają, aby przedsiębiorstwo inwestycyjne, któremu udzieliły zezwolenia, przestrzegało zasad ustanowionych w dyrektywie 93/6/EWG.

3. Za nadzór ostrożnościowy nad przedsiębiorstwem inwestycyjnym, bez względu na to, czy przedsiębiorstwo inwestycyjne zakłada oddział lub świadczy usługi w innym Państwie Członkowskim, odpowiedzialne są właściwe władze Państwa Członkowskiego pochodzenia, bez uszczerbku dla tych przepisów dyrektywy, które powierzają taką odpowiedzialność władzom przyjmującego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 9

1. Państwa Członkowskie wymagają, aby każda osoba, która zgłasza zamiar bezpośredniego lub pośredniego nabycia znacznego pakietu akcji w przedsiębiorstwie inwestycyjnym, wcześniej powiadomiła o tym właściwe władze, z określeniem wielkości pakietu, który zamierza nabyć. Osoba taka informuje odpowiednio właściwe władze, jeżeli zamierza zwiększyć posiadany już znaczny pakiet akcji w taki sposób, że udział praw głosu lub posiadanego przez nią kapitału osiągnąłby wówczas lub przekroczył poziom 20 %, 33 % bądź 50 % lub też sprawiłby, że przedsiębiorstwo inwestycyjne stanie się jego przedsiębiorstwem zależnym.

Bez uszczerbku dla ust. 2 właściwe władze mają nie więcej niż trzy miesiące od dnia powiadomienia, przewidzianego w pierwszym akapicie, na sprzeciwienie się takiemu planowi, jeżeli mają na uwadze potrzebę zapewnienia prawidłowego i ostrożnego zarządzania przedsiębiorstwem inwestycyjnym, nie są one przekonane co do kwalifikacji osoby określonej w akapicie pierwszym. Jeśli władze te nie sprzeciwią się planowi, mogą wyznaczyć ostateczny termin jego wykonania.

2. Jeśli nabywcą pakietu akcji, określonym w ust. 1, jest przedsiębiorstwo inwestycyjne posiadające zezwolenie w innym Państwie Członkowskim lub przedsiębiorstwo dominujące przedsiębiorstwa inwestycyjnego posiadającego zezwolenie w innym Państwie Członkowskim, czy też osoba kontrolująca przedsiębiorstwo inwestycyjne posiadające zezwolenie przyznane w innym Państwie Członkowskim, oraz jeśli w wyniku takiego nabycia przedsiębiorstwo, w którym nabywca zamierza nabyć pakiet akcji, stałoby się filią lub stałoby się kontrolowane przez nabywcę, ocena nabycia musi być przedmiotem uprzedniej konsultacji, przewidzianej w art. 6.

3. Państwa Członkowskie wymagają, aby każda osoba, która zamierza bezpośrednio lub pośrednio zbyć znaczny pakiet akcji w przedsiębiorstwie inwestycyjnym, najpierw powiadomiła właściwe władze o wielkości pakietu akcji, który posiada. Osoba ta powiadamia również właściwe władze, jeżeli zamierza zmniejszyć posiadany znaczny pakiet akcji w taki sposób, że udział praw głosu lub posiadanego przez nią kapitału spadłby wówczas poniżej poziomu 20 %, 33 % bądź 50 % lub też sprawiłby, że przedsiębiorstwo inwestycyjne przestałoby być jego przedsiębiorstwem zależnym.

4. Przedsiębiorstwa inwestycyjne powiadomią właściwe władze, gdy tylko otrzymają odnośną wiadomość o wszelkich przypadkach nabycia lub zbycia pakietów ich akcji, jeżeli spowoduje to, że pakiety akcji bądź to przekroczą, bądź spadną poniżej jednego z progów określonych w ust. 1 i 3.

Przynajmniej raz w roku przedsiębiorstwa inwestycyjne przekażą właściwym władzom nazwiska akcjonariuszy i udziałowców posiadających znaczne pakiety akcji i wielkość tych pakietów, wykazane np. przez informacje otrzymane na corocznym walnym zgromadzeniu akcjonariuszy lub w wyniku przestrzegania przepisów stosowanych do spółek notowanych na giełdzie.

5. W przypadku gdy wpływ wywierany przez osoby, określone w ust. 1, może okazać się szkodliwy dla należytego i ostrożnego zarządzania przedsiębiorstwem inwestycyjnym, Państwa Członkowskie wymagają, aby właściwe władze podjęły stosowne środki w celu doprowadzenia do zakończenia tej sytuacji. Do środków takich mogą należeć np. zakazy sądowe, sankcje wobec osób na stanowiskach kierowniczych i tych odpowiedzialnych za zarządzanie lub zawieszenie praw głosu z akcji objętych przez danych akcjonariuszy lub udziałowców.

Podobne środki mają zastosowanie do osób, które nie spełnią obowiązku uprzedniego powiadomienia właściwych władz nałożonego w ust. 1. Jeżeli pomimo sprzeciwu właściwych władz dochodzi do nabycia pakietu akcji, Państwa Członkowskie, niezależnie od zastosowania innych sankcji, zarządzają zawieszenie określonych praw głosu lub unieważnienie głosów oddanych bądź też wprowadzą możliwość ich unieważnienia.

Artykuł 10

1. Każde Państwo Członkowskie pochodzenia opracuje zasady ostrożnościowe, których przedsiębiorstwa inwestycyjne będą stale przestrzegać. W szczególności zasady te wymagać będą, aby każde przedsiębiorstwo inwestycyjne:

- dysponowało prawidłowymi procedurami administracyjnymi i księgowymi, środkami kontrolnymi i zabezpieczeniami w zakresie elektronicznego przetwarzania danych oraz odpowiednimi mechanizmami kontroli wewnętrznej, obejmującymi w szczególności zasady przeprowadzania osobistych transakcji przez pracowników przedsiębiorstwa,
- wprowadziło odpowiednie rozwiązania dotyczące instrumentów należących do inwestorów w celu zabezpieczenia ich praw własności, w szczególności na wypadek niewypłacalności przedsiębiorstwa inwestycyjnego i w celu zapewnienia, by te instrumenty nie były przenoszone na jego własny rachunek, chyba że za wyraźną zgodą inwestorów,
- wprowadziło odpowiednie rozwiązania dotyczące środków pieniężnych należących do inwestorów w celu zabezpieczenia praw tych inwestorów oraz uniemożliwienia wykorzystania tych środków przez przedsiębiorstwo inwestycyjne na jego własny rachunek, nie dotyczy to instytucji kredytowych,
- zapewniło prowadzenie zapisów przeprowadzonych transakcji, która będzie dostatecznie szczegółowa, aby umożliwić władzom Państwa Członkowskiego pochodzenia monitorowanie przestrzegania zasad ostrożnościowych, za których stosowanie władze te są odpowiedzialne; zapisy takie przechowywane są przez okresy, które ustalą właściwe władze,

- posiadało taką strukturę i było zorganizowane w taki sposób, aby zminimalizować ryzyko naruszenia interesów klientów w wyniku konfliktu interesów między przedsiębiorstwem a jego klientami lub między jednym klientem a innymi. Niemniej jednak w przypadku tworzenia oddziału rozwiązania organizacyjne nie mogą pozostawać w sprzeczności z zasadami postępowania ustanowionymi przez przyjmujące Państwo Członkowskie w celu przeciwdziałania konfliktom interesów.

Artykuł 11

1. Państwa Członkowskie opracowują zasady postępowania, których przedsiębiorstwa inwestycyjne będą stale przestrzegać. Zasady takie muszą przynajmniej pokrywać się z zasadami ustanowionymi w następujących tiret oraz muszą być stosowane w taki sposób, aby uwzględniały zawodowy charakter osoby, wobec której usługa jest świadczona. Państwa Członkowskie stosują również te zasady, gdzie właściwe, do dodatkowych usług, wymienionych w sekcji C Załącznika. Zasady te zapewnią, aby przedsiębiorstwo inwestycyjne:

- działało uczciwie i sumiennie w prowadzeniu swojej działalności w najlepszym interesie swoich klientów i dla zapewnienia rzetelności funkcjonowania rynku,
- działało z należytą fachowością, dbałością i starannością w najlepszym interesie swoich klientów i dla zapewnienia rzetelności funkcjonowania rynku,
- dysponowało zasobami i procedurami niezbędnymi do prawidłowego prowadzenia swojej działalności oraz w tym celu efektywnie wykorzystywało te zasoby i posługiwało się tymi procedurami,
- zabiegało u swoich klientów o informacje dotyczące ich sytuacji finansowej, doświadczenia inwestycyjnego oraz celów, które chcą osiągnąć za pomocą jej usług,
- należycie wykazywało odpowiednio istotne informacje w swoich transakcjach z klientami,
- starało się unikać konfliktów interesów, a tam gdzie nie można ich uniknąć, zapewniło, aby jego klienci byli traktowani uczciwie,
- spełniało wszelkie wymagania prawne stosowane do prowadzenia swojej działalności, działając w najlepszym interesie swoich klientów i dla zapewnienia rzetelności funkcjonowania rynku.

2. Bez uszczerbku dla jakichkolwiek decyzji, które zostaną podjęte odnośnie do harmonizacji zasad postępowania, ich wprowadzenie oraz nadzór nad ich przestrzeganiem jest obowiązkiem Państwa Członkowskiego, w którym usługa jest świadczona.

3. Do celów zastosowania zasad, określonych w ust. 1, w przypadku gdy przedsiębiorstwo inwestycyjne wykona zlecenie,

dokonuje również oceny zawodowego charakteru inwestora, który złożył zlecenie, bez względu na to, czy złożył to zlecenie bezpośrednio, czy też pośrednio przez przedsiębiorstwo inwestycyjne świadczące usługę, określoną w Załączniku sekcja A pkt 1 lit. a).

Artykuł 12

Przed nawiązaniem stosunków transakcyjnych z danym inwestorem przedsiębiorstwo informuje inwestora o tym, który fundusz kompensacyjny lub jaki rodzaj równoważnej ochrony stosować się będzie do planowanych transakcji oraz jaki zakres ubezpieczenia jest zapewniony przez stosowany system, lub poinformuje o tym, że nie ma żadnego funduszu ani kompensaty.

Rada przyjmuje do wiadomości oświadczenie Komisji, że najpóźniej do dnia 31 lipca 1993 r. przedstawi ona wnioski dotyczące harmonizacji systemów kompensacyjnych obejmujących transakcje przeprowadzane przez przedsiębiorstwa inwestycyjne. Na podstawie tych wniosków Rada podejmie w możliwie najkrótszym czasie działania w celu wdrożenia zaproponowanych systemów tego samego dnia, którego wejdzie w życie niniejsza dyrektywa.

Artykuł 13

Niniejsza dyrektywa nie stanowi przeszkody dla przedsiębiorstw inwestycyjnych posiadających zezwolenia w innych Państwach Członkowskich w reklamowaniu swoich usług wszelkimi dostępnymi środkami przekazu w przyjmujących Państwach Członkowskich, z zastrzeżeniem wszelkich zasad dotyczących formy i treści tego rodzaju reklam przyjętych w interesie dobra publicznego.

TYTUŁ V

Prawo przedsiębiorczości i swoboda świadczenia usług

Artykuł 14

1. Państwa Członkowskie zapewnią, aby każde przedsiębiorstwo inwestycyjne posiadające zezwolenie udzielone przez właściwe władze innego Państwa Członkowskiego i nadzorowane przez te władze, zgodnie z niniejszą dyrektywą, mogło świadczyć na ich terytoriach usługi inwestycyjne oraz inne usługi wymienione w Załączniku sekcja C zgodnie z art. 17, 18 i 19 bądź przez tworzenie oddziału, bądź korzystając ze swobody świadczenia usług, pod warunkiem że takie usługi objęte są zezwoleniem.

Niniejsza dyrektywa nie narusza praw przyjmujących Państw Członkowskich w odniesieniu do jednostek uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania, do których nie stosuje się dyrektywy 85/611/EWG⁽¹⁾.

(1) Dz.U. L 375 z 31.12.1985, str. 3. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 88/220/EWG (Dz.U. L 100 z 19.4.1988, str. 31).

2. Państwa Członkowskie nie mogą uwarunkowywać utworzenia oddziału lub świadczenia usług określonych w ust. 1 od uzyskania zezwolenia, spełnienia wymagań kapitałowych lub innych środków mających równoważny skutek.

3. Państwo Członkowskie może wymagać, aby transakcje odnoszące się do usług określonych w ust. 1 musiały być przeprowadzane na rynku regulowanym, w przypadku gdy spełniają wszystkie następujące kryteria:

- inwestor zwykle zamieszkuje lub ma siedzibę w tym Państwie Członkowskim,
- przedsiębiorstwo inwestycyjne realizuje transakcje tego typu poprzez swoje główne przedsiębiorstwo, poprzez oddział znajdujący się w tym Państwie Członkowskim lub korzystając z swobody świadczenia usług w tym Państwie Członkowskim,
- transakcja wiąże się z instrumentem będącym przedmiotem obrotu na rynku regulowanym w tym Państwie Członkowskim.

4. W przypadku gdy Państwo Członkowskie zastosuje ust. 3, przyzna prawo niepodlegania obowiązkowi nałożonemu w ust. 3 inwestorom, zwykle zamieszkałym lub mającym siedzibę w tym Państwie Członkowskim, zezwalając im na przeprowadzanie transakcji, określonych w ust. 3, poza rynkiem regulowanym. Państwa Członkowskie mogą uzależnić korzystanie z tego prawa od uzyskania przez inwestorów wyraźnego zezwolenia, wydanego przy uwzględnieniu zróżnicowanych potrzeb inwestorów w zakresie ochrony, w szczególności przy uwzględnieniu zdolności inwestorów zawodowych i instytucjonalnych do działania w swoim własnym, najlepszym interesie. W każdym przypadku musi istnieć możliwość udzielenia takiego zezwolenia na warunkach, które nie zagrażają szybkiemu wykonaniu zleceń inwestorów.

5. Komisja przedstawi sprawozdanie dotyczące stosowania ust. 3 i 4 nie później niż do dnia 31 grudnia 1988 r., a jeśli będzie to właściwe — wniesie o zmianę.

Artykuł 15

1. Bez uszczerbku dla korzystania z prawa przedsiębiorczości lub swobody świadczenia usług określonych w art. 14 przyjmujące Państwa Członkowskie zapewnią, aby przedsiębiorstwa inwestycyjne posiadające zezwolenie wydane przez właściwe władze swojego Państwa Członkowskiego pochodzenia, uprawniające do świadczenia usług określonych w sekcji A pkt 1 lit. b) i pkt 2 Załącznika, będą mogły, bezpośrednio lub pośrednio, stać się uczestnikami regulowanych rynków w przyjmujących Państwach Członkowskich, na których świadczone są podobne usługi, lub uzyskać dostęp do owych rynków, jak również stać się uczestnikami systemów rozrachunków i rozliczeń, które są przewidziane dla uczestników tych rynków regulowanych lub uzyskać dostęp do owych systemów.

Państwa Członkowskie uchylą wszelkie przepisy krajowe bądź też regulaminy rynków regulowanych, które ograniczają liczbę osób mających dostęp do tych rynków. Jeśli dostęp do rynku

regulowanego jest ograniczony z uwagi na jego strukturę prawną lub możliwości techniczne, dane Państwo Członkowskie zapewni, aby jego struktura i możliwości techniczne były regularnie dostosowywane.

2. Warunkiem uczestnictwa lub dostępu do rynku regulowanego jest spełnienie przez przedsiębiorstwa inwestycyjne wymagań adekwatności kapitałowej oraz sprawowanie nadzoru nad przestrzeganiem tych wymagań przez Państwa Członkowskie pochodzenia, zgodnie z dyrektywą 93/6/EWG.

Przyjmujące Państwa Członkowskie mają prawo nałożenia dodatkowych wymagań kapitałowych jedynie w sprawach nie objętych niniejszą dyrektywą.

Dostęp do rynku regulowanego, uczestnictwo w takim rynku oraz stały dostęp lub uczestnictwo są uzależnione od przestrzegania regulaminu rynku regulowanego w odniesieniu do struktury i zarządzania tym rynkiem, a także przestrzegania zasad dotyczących transakcji przeprowadzanych na rynku, przy zachowaniu norm zawodowych nałożonych na pracowników działających bezpośrednio na rynku oraz w związku z nim, jak również zasad i procedur dokonywania rozliczeń i rozrachunków. Szczegółowe rozwiązania w zakresie stosowania tych zasad i procedur mogą być odpowiednio dostosowane, między innymi, aby zapewnić wypełnienie wynikających stąd obowiązków, pod warunkiem jednak, że art. 28 jest przestrzegany.

3. W celu wykonania obowiązku nałożonego w ust. 1 przyjmujące Państwa Członkowskie zaoferują przedsiębiorstwom inwestycyjnym, określonym w niniejszym ustępie, wybór zostania uczestnikiem lub uzyskania dostępu do ich rynków regulowanych:

- bezpośrednio, przez tworzenie oddziałów w przyjmujących Państwach Członkowskich, lub
- pośrednio, przez tworzenie filii w przyjmujących Państwach Członkowskich lub przez nabywanie przedsiębiorstw w przyjmujących Państwach Członkowskich, które to przedsiębiorstwa są już uczestnikami ich rynków regulowanych lub mają do nich dostęp.

Jednakże te Państwa Członkowskie, w których, w chwili przyjęcia niniejszej dyrektywy, obowiązujące ustawodawstwo nie zezwala instytucjom kredytowym na uczestnictwo w rynkach regulowanych lub uzyskanie do nich dostępu, chyba że za pośrednictwem wyspecjalizowanych przedsiębiorstw zależnych, mogą nadal do dnia 31 grudnia 1996 r. w sposób niedyskryminacyjny stosować ten sam obowiązek w zakresie dostępu do tych rynków regulowanych w odniesieniu do instytucji kredytowych z innych Państw Członkowskich.

Królestwo Hiszpanii, Republika Grecka i Republika Portugalska mogą przedłużyć ten okres do dnia 31 grudnia 1999 r. Rok przed tym dniem Komisja opracuje sprawozdanie uwzględniające doświadczenie zgromadzone przy stosowaniu niniejszego artykułu, a jeśli okaże się to właściwe, przedłoży odpowiedni wniosek. Na podstawie tego wniosku Rada może, stanowiąc większość kwalifikowaną, zdecydować się na ponowną ocenę tych ustaleń.

4. Bez uszczerbku dla ust. 1, 2 i 3, w przypadku gdy regulowany rynek przyjmującego Państwa Członkowskiego funkcjonuje bez żadnych wymagań dotyczących fizycznej obecności przedsiębiorstwa inwestycyjnego, określonego w ust. 1, na terytorium tego państwa, mogą na tej samej zasadzie stać się uczestnikami tego rynku lub uzyskać do niego dostęp, bez konieczności założenia jednostki w przyjmującym Państwie Członkowskim. W celu umożliwienia przedsiębiorstwom inwestycyjnym stania się uczestnikami rynków regulowanych przyjmujących Państw Członkowskich lub uzyskania dostępu do owych rynków zgodnie z niniejszym ustępem, Państwa Członkowskie pochodzenia zezwolą tym regulowanym rynkom przyjmujących Państw Członkowskich na zapewnienie odpowiedniej infrastruktury obrotu na terytoriach Państw Członkowskich pochodzenia.

5. Niniejszy artykuł nie narusza prawa Państw Członkowskich w zakresie udzielania zgody na tworzenie nowych rynków na swoich terytoriach bądź też zakazywania ich tworzenia.

6. Niniejszy artykuł nie ma żadnego skutku:

- w Republice Federalnej Niemiec, w zakresie regulowania działalności *Kursmaklera*, ani
- w Niderlandach, w zakresie regulowania działalności *hoekmannena*.

Artykuł 16

Do celów wzajemnego uznawania i stosowania niniejszej dyrektywy każde Państwo Członkowskie opracuje wykaz rynków regulowanych, dla których stanowi ono Państwo Członkowskie pochodzenia i które przestrzegają jego regulacji, oraz przekaże ten wykaz innym Państwom Członkowskim i Komisji do celów informacyjnych, wraz z odpowiednimi regułami procedur i działania tych rynków regulowanych. W podobny sposób przekazywane będą informacje dotyczące wszelkich zmian w wyżej wspomnianym wykazie lub regulaminach. Przynajmniej raz do roku Komisja ogłosi i zaktualizuje te wykazy rynków regulowanych w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Nie później niż do dnia 31 grudnia 1996 r. Komisja przedstawi sprawozdanie dotyczące otrzymanych w ten sposób informacji, a jeśli będzie to właściwe, zaproponuje zmianę definicji rynku regulowanego do celów niniejszej dyrektywy.

Artykuł 17

1. Niezależnie od spełnienia warunków określonych w art. 3 każde przedsiębiorstwo inwestycyjne zamierzające utworzyć oddział na terytorium innego Państwa Członkowskiego powiadomi o tym właściwe władze Państwa Członkowskiego pochodzenia.

2. Państwo Członkowskie wymaga, aby każde przedsiębiorstwo inwestycyjne zamierzające utworzyć oddział na terytorium innego Państwa Członkowskiego przekazało następujące informacje w powiadomieniu, przewidzianym w ust. 1:

- a) Państwo Członkowskie, na terytorium którego planuje utworzyć oddział;
- b) program działalności, określający między innymi przewidywany rodzaj działalności i strukturę organizacyjną oddziału;
- c) adres w przyjmującym Państwie Członkowskim, pod którym można otrzymać dokumenty;
- d) nazwiska osób odpowiedzialnych za zarządzanie oddziałem.

3. O ile właściwe władze Państwa Członkowskiego pochodzenia, uwzględniając przewidywany zakres działalności oddziału, nie mają powodu powątpiewać w prawidłowość struktury administracyjnej lub sytuacji finansowej przedsiębiorstwa inwestycyjnego, to w ciągu trzech miesięcy od otrzymania wszystkich informacji, określonych w ust. 2, przekażą te informacje właściwym władzom przyjmującego Państwa Członkowskiego i zawiadomią odpowiednio przedsiębiorstwo inwestycyjne, którego to dotyczy.

Przekażą również szczegółowe informacje każdego systemu kompensacyjnego, który ma chronić inwestorów oddziału.

W przypadku gdy właściwe władze Państwa Członkowskiego pochodzenia odmówią przekazania informacji określonych w ust. 2 właściwym władzom przyjmującego Państwa Członkowskiego, dostarczą przedsiębiorstwu inwestycyjnemu, którego to dotyczy, uzasadnienie odmowy w ciągu trzech miesięcy od otrzymania wszystkich informacji. Taka odmowa lub brak odpowiedzi daje prawo odwołania się do sądu w Państwie Członkowskim pochodzenia.

4. Przed rozpoczęciem działalności przez oddział przedsiębiorstwa inwestycyjnego, a w ciągu dwóch miesięcy od uzyskania informacji określonych w ust. 3 właściwe władze przyjmującego Państwa Członkowskiego przygotowują się do nadzoru nad przedsiębiorstwem inwestycyjnym zgodnie z przepisem art. 19, a jeżeli będzie to konieczne, wskażą warunki, w tym zasady postępowania, których w interesie dobra publicznego należy przestrzegać przy prowadzeniu działalności w przyjmującym Państwie Członkowskim.

5. W chwili otrzymania powiadomienia od właściwych władz przyjmującego Państwa Członkowskiego lub w przypadku gdy okres przewidziany w ust. 4 wygasa bez otrzymania żadnego zawiadomienia od tych władz, oddział może zostać utworzony i rozpocząć działalność.

6. W przypadku zmiany jakichkolwiek szczegółowych danych przekazanych zgodnie z ust. 2 lit. b), c) lub d) przedsiębiorstwo inwestycyjne powiadomi pisemnie o tej zmianie właściwe władze Państwa Członkowskiego pochodzenia i przyjmującego Państwa Członkowskiego najpóźniej na miesiąc przed wprowadzeniem zmiany, aby umożliwić właściwym władzom Państwa Członkowskiego pochodzenia podjęcie decyzji dotyczącej tej zmiany zgodnie z ust. 3 oraz umożliwić właściwym władzom przyjmującego Państwa Członkowskiego podjęcie decyzji zgodnie z ust. 4.

7. W przypadku zmiany szczegółowych danych przekazanych zgodnie z ust. 3 akapit drugi władze Państwa Członkowskiego pochodzenia powiadomią odpowiednio władze przyjmującego Państwa Członkowskiego.

Artykuł 18

1. Każde przedsiębiorstwo inwestycyjne zamierzające po raz pierwszy prowadzić działalność na terytorium innego Państwa Członkowskiego przez skorzystanie ze swobody świadczenia usług przekazuje właściwym władzom Państwa Członkowskiego pochodzenia następujące informacje:

- Państwo Członkowskie, w którym zamierza działać,
- program działalności, określający w szczególności usługę lub usługi inwestycyjne, które zamierza świadczyć.

2. W ciągu miesiąca od otrzymania informacji określonych w ust. 1 właściwe władze Państwa Członkowskiego pochodzenia przesyła je właściwym władzom przyjmującego Państwa Członkowskiego. Przedsiębiorstwo inwestycyjne może następnie rozpocząć świadczenie usługi lub usług inwestycyjnych w przyjmującym Państwie Członkowskim.

Gdzie stosowne, właściwe władze przyjmującego Państwa Członkowskiego, po otrzymaniu informacji określonych w ust. 1, wskażą przedsiębiorstwu inwestycyjnemu warunki, w tym zasady postępowania, których w interesie dobra publicznego podmioty świadczące usługi inwestycyjne, których to dotyczy, muszą przestrzegać w przyjmującym Państwie Członkowskim.

3. Jeżeli treść informacji przekazana zgodnie z ust. 1 tiret drugie została zmieniona, przedsiębiorstwo inwestycyjne powiadomi pisemnie o tej zmianie właściwe władze Państwa Członkowskiego pochodzenia i przyjmującego Państwa Członkowskiego jeszcze przed wprowadzeniem tej zmiany, aby właściwe władze przyjmującego Państwa Członkowskiego mogły, jeśli zachodzi taka konieczność, poinformować przedsiębiorstwo o wszelkich zmianach lub uzupełnieniach, które mają być wprowadzone do informacji przekazanych zgodnie z ust. 2.

Artykuł 19

1. Przyjmujące Państwa Członkowskie mogą, do celów statystycznych, wymagać, aby wszystkie przedsiębiorstwa inwestycyjne posiadające oddziały na ich terytoriach przekazywały okresowo sprawozdania na temat prowadzonej przez siebie działalności w tych przyjmujących Państwach Członkowskich właściwym władzom tych przyjmujących Państw Członkowskich.

Wypełniając swoje obowiązki w zakresie prowadzenia polityki pieniężnej, bez uszczerbku dla środków niezbędnych do wzmocnienia Europejskiego Systemu Walutowego, przyjmujące Państwa Członkowskie mogą wymagać na swoim terytorium, aby wszystkie oddziały przedsiębiorstw inwestycyjnych wywodzących się z innych Państw Członkowskich przedstawiały te same szczegółowe dane, jakie są wymagane w tym celu od krajowych przedsiębiorstw inwestycyjnych.

2. Wypełniając obowiązki zgodnie z niniejszą dyrektywą, przyjmujące Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby oddziały przedsiębiorstw inwestycyjnych przedstawiały te same szczegółowe dane, jakie są wymagane w tym celu od krajowych przedsiębiorstw inwestycyjnych.

Przyjmujące Państwa Członkowskie mogą wymagać, aby przedsiębiorstwa inwestycyjne prowadzące działalność na ich

terytorium, korzystając ze swobody świadczenia usług, przedstawiały informacje niezbędne do monitorowania zgodności ich działania z normami mającymi zastosowanie do tych przedsiębiorstw, a ustanowionymi przez przyjmujące Państwo Członkowskie, aczkolwiek wymagania w tym zakresie nie mogą być surowsze aniżeli wymagania nałożone na przedsiębiorstwa w tych państwach w celu monitorowania zgodności ich działania z tymi samymi normami.

3. W przypadku gdy właściwe władze przyjmującego Państwa Członkowskiego stwierdzą, że przedsiębiorstwo inwestycyjne posiadające oddział lub świadcząca usługi na terytorium tego państwa nie przestrzega przepisów prawnych lub regulacji przyjętych w tym państwie na mocy tych przepisów niniejszej dyrektywy, które przyznają prawa właściwym władzom przyjmujących Państw Członkowskich, władze te wymagają, aby przedsiębiorstwo to usunęło stwierdzoną nieprawidłowość.

4. Jeżeli przedsiębiorstwo inwestycyjne, którego to dotyczy, nie podejmie niezbędnych kroków, właściwe władze przyjmującego Państwa Członkowskiego powiadomią odpowiednio właściwe władze Państwa Członkowskiego pochodzenia. Właściwe władze Państwa Członkowskiego pochodzenia przy najbliższej okazji podejmą wszelkie stosowne środki celem zapewnienia, aby przedsiębiorstwo inwestycyjne, którego to dotyczy, usunęło stwierdzoną nieprawidłowość. O charakterze tych środków powiadamia się właściwe władze przyjmującego Państwa Członkowskiego.

5. Jeżeli pomimo środków podjętych przez Państwo Członkowskie pochodzenia także w sytuacji, gdy środki te okazują się nieodpowiednie lub są niedostępne w danym państwie, przedsiębiorstwo inwestycyjne w dalszym ciągu narusza obowiązujące w przyjmującym Państwie Członkowskim przepisy prawne i regulacje, określone w ust. 2, wówczas państwo to, po powiadomieniu właściwych władz Państwa Członkowskiego pochodzenia, podejmie odpowiednie środki, aby zapobiec dalszym nieprawidłowościom lub wymierzyć za nie kary, jak również, o ile będzie to konieczne, aby zapobiec rozpoczynaniu kolejnych transakcji przez to przedsiębiorstwo inwestycyjne na jej terytorium. Państwa Członkowskie zapewnią, aby na ich terytoriach istniała możliwość urzędowego doręczania dokumentów prawnych niezbędnych do wykonania takich środków wobec przedsiębiorstw inwestycyjnych.

6. Powyższe przepisy nie naruszają praw przyjmujących Państw Członkowskich do podejmowania odpowiednich środków celem zapobiegania nieprawidłowościom popełnianym na ich terytoriach lub wymierzania kar za takie nieprawidłowości, gdy nieprawidłowości te pozostają w sprzeczności z zasadami postępowania wprowadzonymi zgodnie z art. 11, jak również z innymi przepisami prawnymi lub regulacjami przyjętymi w interesie dobra publicznego. Obejmuje to możliwość zakazywania przedsiębiorstwom inwestycyjnym naruszającym przepisy rozpoczynania kolejnych transakcji na terytoriach tych państw.

7. Wszelkie środki podjęte na mocy ust. 4, 5 i 6, a wiążące się ze stosowaniem kar lub ograniczaniem działalności przedsiębiorstwa inwestycyjnego, muszą być odpowiednio uzasadnione i podane do wiadomości przedsiębiorstwa inwestycyjnego, którego to

dotyczy. Przysługuje prawo odwołania się od każdego tego rodzaju środka do sądu Państwa Członkowskiego, które środek ten zastosowało.

8. W nagłych przypadkach właściwe władze przyjmującego Państwa Członkowskiego mogą przed zastosowaniem procedury ustanowionej w ust. 3, 4 i 5 podjąć wszelkie środki ostrożności niezbędne do ochrony interesów inwestorów i innych osób, na rzecz których świadczone są usługi. Przy najbliższej okazji należy powiadomić o takich środkach Komisję i właściwe władze innych Państw Członkowskich, których to dotyczy.

Po zasięgnięciu opinii właściwych władz zainteresowanych Państw Członkowskich Komisja może zobowiązać dane Państwo Członkowskie do zmiany lub uchylecia takich środków.

9. W przypadku cofnięcia zezwolenia powiadamia się o tym właściwe władze przyjmującego Państwa Członkowskiego, po czym władze te podejmą odpowiednie środki mające na celu zapobieżenie rozpoczynaniu dalszych transakcji na terytorium tego państwa przez przedsiębiorstwo inwestycyjne, którego to dotyczy, oraz zabezpieczenie interesów inwestorów. Co dwa lata Komisja przedstawi sprawozdanie dotyczące takich przypadków komitetowi do spraw papierów wartościowych, który zostanie ustanowiony w późniejszym terminie.

10. Państwa Członkowskie powiadomią Komisję o liczbie i rodzaju spraw, w których miała miejsce odmowa zgodnie z art. 17 lub w których podjęte zostały środki zgodnie z ust. 5. Co dwa lata Komisja przedstawi sprawozdanie dotyczące takich przypadków komitetowi do spraw papierów wartościowych, który zostanie ustanowiony w późniejszym terminie.

Artykuł 20

1. W celu zapewnienia, aby władze odpowiedzialne za rynki i za nadzór miały dostęp do informacji niezbędnych do wykonywania swoich obowiązków, Państwa Członkowskie pochodzenia wymagają co najmniej:

a) bez uszczerbku dla kroków podjętych w celu wykonania art. 10, aby przedsiębiorstwa inwestycyjne przechowywały do dyspozycji władz przez okres co najmniej pięciu lat odpowiednie dane dotyczące transakcji związanych z usługami, określonymi w art. 14 ust. 1, które to transakcje obejmowały instrumenty będące przedmiotem obrotu na rynku regulowanym, niezależnie od tego, czy same transakcje zostały przeprowadzone na rynku regulowanym;

b) aby przedsiębiorstwa inwestycyjne powiadomiły właściwe władze ich Państw Członkowskich pochodzenia o wszelkich transakcjach, określonych w lit. a), gdy transakcje te obejmują:

- akcje i inne instrumenty dające dostęp do kapitału,
  - obligacje i inne rodzaje papierów dłużnych,
  - standardowe kontrakty terminowe dotyczące akcji,
- lub
- standardowe opcje na akcje.

Sprawozdania takie muszą być udostępnione odpowiednim władzom przy najbliższej okazji. Termin ustala te władze. Termin ten może być przedłużony do końca następnego dnia

roboczego, w przypadku gdy dyktują to względy operacyjne i praktyczne, jednak w żadnych okolicznościach nie może ulec dalszemu przedłużeniu.

Takie sprawozdanie musi w szczególności zawierać szczegółowe informacje dotyczące nazwy i ilości instrumentów zakupionych lub sprzedanych, daty i godziny przeprowadzenia transakcji, ceny transakcyjne oraz sposoby identyfikowania przedsiębiorstw inwestycyjnych, których to dotyczy.

Państwa Członkowskie pochodzenia mogą postanowić, że w przypadku obligacji i innych rodzajów papierów dłużnych obowiązek nałożony w lit. b) stosować się będzie jedynie do sumy transakcji dotyczących tego samego instrumentu.

2. W przypadku gdy przedsiębiorstwo inwestycyjne przeprowadza transakcję na regulowanym rynku w przyjmującym Państwie Członkowskim, Państwo Członkowskie pochodzenia może odstąpić od swoich wymagań dotyczących sprawozdania, jeżeli odnośnie do tej transakcji przedsiębiorstwo inwestycyjne podlega równoważnym wymaganiom sprawozdawczym wobec władz odpowiedzialnych za ten rynek.

3. Państwa Członkowskie wprowadzą wymaganie, aby sprawozdanie, określone w ust. 1 lit. b), zostało sporządzone przez samo przedsiębiorstwo inwestycyjne, przez system dopasowania transakcji bądź też przez władze giełdy lub innego rynku regulowanego.

4. Państwa Członkowskie zapewnią, aby informacje udostępnione zgodnie z niniejszym artykułem zostaną również udostępnione do celów właściwego zastosowania art. 23.

5. Każde Państwo Członkowskie może w sposób niedyskryminacyjny przyjąć lub utrzymać bardziej wymagające przepisy odnośnie do zagadnień regulowanych niniejszym artykułem w zakresie treści i formy przechowywania oraz przekazywania danych dotyczących transakcji:

- przeprowadzanych na rynku regulowanym, dla których jest ono Państwem Członkowskim pochodzenia, lub
- przeprowadzanych przez przedsiębiorstwa inwestycyjne, dla których jest ono Państwem Członkowskim pochodzenia.

Artykuł 21

1. Celem umożliwienia inwestorom oceny w każdym momencie warunków transakcji, której dokonanie biorą pod uwagę, a następnie zweryfikowania warunków, na których została ona zrealizowana, wszystkie właściwe władze podejmą środki w celu przedstawienia inwestorom informacji wymienionych w ust. 2 dla każdego spośród rynków regulowanych, które władze te

umieścić w wykazie przewidzianym w art. 16. Zgodnie z wymaganiami nałożonymi w ust. 2 właściwe władze określą formę i dokładny termin przekazywania tych informacji, uwzględniając charakter, wielkość i potrzeby danego rynku oraz potrzeby inwestorów działających na tym rynku.

2. Właściwe władze wymagają w odniesieniu do każdego instrumentu co najmniej:

a) ogłaszania na początku każdej dziennej sesji na rynku średniej ważonej ceny, ceny maksymalnej i minimalnej oraz obrotów na danym rynku regulowanym dla całej sesji poprzedniej;

b) w przypadku rynków o notowaniach ciągłych, kierowanych zleceniami bądź cenami, ogłaszania dodatkowo:

— po zakończeniu każdej godziny sesji na rynku: średniej ważonej ceny i wielkości obrotów na danym rynku regulowanym za sześciogodzinny okres sesji kończący się w taki sposób, aby pozostawić dwie godziny sesji na rynku przed ogłoszeniem informacji, oraz

— co dwadzieścia minut, średniej ważonej ceny oraz ceny maksymalnej i minimalnej na danym rynku regulowanym za dwugodzinny okres sesji kończący się w taki sposób, aby pozostawić godzinę sesji na rynku przed ogłoszeniem informacji.

W przypadku gdy inwestorzy mają wcześniejszy dostęp do informacji na temat cen i ilości, za które transakcje mogą być podjęte:

i) informacje takie są dostępne cały czas w godzinach sesji na rynku;

ii) warunki podawane dla danej ceny i wielkości transakcyjnej stanowią warunki, na których inwestor może zrealizować taką transakcję.

Właściwe władze mogą opóźnić lub zawiesić ogłoszenie informacji, w przypadku gdy okaże się to uzasadnione wyjątkowymi warunkami panującymi na danym rynku lub w przypadku małych rynków, dla zachowania anonimowości przedsiębiorstw i inwestorów. Właściwe władze mogą zastosować szczególne przepisy w przypadku transakcji wyjątkowych, o bardzo dużej skali w porównaniu z przeciętnymi transakcjami na dany papier wartościowy na tym rynku, jak również w przypadku papierów wartościowych o bardzo niskiej płynności, określonych za pomocą kryteriów obiektywnych i podane do wiadomości publicznej. Właściwe władze mogą również zastosować bardziej elastyczne przepisy do transakcji dotyczących obligacji i innych rodzajów papierów dłużnych, w szczególności w zakresie terminów ogłaszania informacji.

3. W zakresie zagadnień regulowanych niniejszym artykułem każde Państwo Członkowskie może przyjąć lub utrzymać bardziej wymagające przepisy lub przepisy dodatkowe odnośnie do treści i formy udostępniania informacji inwestorom na temat

transakcji przeprowadzanych na rynkach regulowanych, dla których dane państwo jest Państwem Członkowskim pochodzenia, pod warunkiem jednak, że przepisy te stosować się będą bez względu na Państwo Członkowskie, w którym znajduje się emitent instrumentu finansowego, jak również Państwo Członkowskie, na którego rynku regulowanym instrument był notowany po raz pierwszy.

4. Komisja przedstawi sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego artykułu nie później niż do dnia 31 grudnia 1997 r.; na wniosek Komisji Rada może większością kwalifikowaną podjąć decyzję o zmianie niniejszego artykułu.

TYTUŁ VI

Władze odpowiedzialne za udzielanie zezwoleń i nadzór

Artykuł 22

1. Państwa Członkowskie wyznaczają właściwe władze, które pełnić będą obowiązki przewidziane w niniejszej dyrektywie. Powiadomią o tym Komisję, wskazując jakikolwiek podział tych obowiązków.

2. Władze, określone w ust. 1, muszą być władzami publicznymi, organami uznanymi przez prawo krajowe lub organami uznanymi przez władze publiczne wyraźnie uprawnione do tego celu przez prawo krajowe.

3. Władze, których to dotyczy, muszą posiadać wszelkie uprawnienia niezbędne do wypełniania swoich zadań.

Artykuł 23

1. W przypadku gdy w tym samym Państwie Członkowskim są właściwe dwa odrębne organy lub więcej, j współpracują one ze sobą ściśle przy nadzorowaniu działalności przedsiębiorstw inwestycyjnych działających w tym państwie.

2. Państwa Członkowskie zapewniają, aby taka współpraca w odniesieniu do przedsiębiorstw nadzorowanych przez dane władze miała miejsce pomiędzy właściwymi władzami a władzami publicznymi odpowiedzialnymi za nadzór nad rynkami finansowymi, instytucjami kredytowymi i innymi instytucjami finansowymi oraz zakładami ubezpieczeń.

3. W przypadku gdy przedsiębiorstwo inwestycyjne prowadzi działalność poprzez świadczenie usług lub za pośrednictwem założonych oddziałów w Państwie Członkowskim innym niż Państwo Członkowskie pochodzenia, bądź też w większej liczbie takich państw, właściwe władze wszystkich Państw Członkowskich, których to dotyczy, ściśle ze sobą współpracują w celu skutecznego wykonywania swoich obowiązków w zakresie objętym niniejszą dyrektywą.

Władze te przekazują sobie, na wniosek, wszelkie informacje dotyczące zarządzania i własności takich przedsiębiorstw inwestycyjnych, które mogą ułatwić nadzór nad tymi przedsiębiorstwami, jak również wszelkie informacje mogące ułatwić ich monitorowanie. W szczególności władze Państwa Członkowskiego pochodzenia współpracują z władzami przyjmującego Państwa Członkowskiego w celu zapewnienia, aby władze te zgromadziły informacje określone w art. 19 ust. 2.

O ile jest to niezbędne do celu wykonywania ich uprawnień nadzorczych, właściwe władze Państwa Członkowskiego pochodzenia będą otrzymywać informacje od właściwych władz przyjmującego Państwa Członkowskiego o wszelkich środkach podjętych zgodnie z art. 19 ust. 6 w postaci nakładania kar lub ograniczania działalności przedsiębiorstwa inwestycyjnego.

Artykuł 24

1. W przypadku gdy przedsiębiorstwo inwestycyjne posiadające zezwolenie udzielone w innym Państwie Członkowskim prowadzi działalność na jego terytorium za pośrednictwem oddziału, każde przyjmujące Państwo Członkowskie zapewni właściwym władzom Państwa Członkowskiego pochodzenia możliwość, po zawiadomieniu właściwych władz przyjmującego Państwa Członkowskiego, przeprowadzania weryfikacji na miejscu informacji określonych w art. 23 ust. 3 bądź to we własnym zakresie, bądź za pośrednictwem osób wyznaczonych do tego celu.

2. Właściwe władze Państwa Członkowskiego pochodzenia mogą również zwrócić się do właściwych władz przyjmującego Państwa Członkowskiego z prośbą o zapewnienie takiej weryfikacji. Władze, które otrzymają taki wniosek, muszą podjąć na jego podstawie odpowiednie czynności w ramach swoich uprawnień — przeprowadzając weryfikację we własnym zakresie, umożliwiając jej przeprowadzenie władzom, które zwróciły się z prośbą, lub umożliwiając jej przeprowadzenie biegłym rewidentom lub rzeczoznawcom.

3. Niniejszy artykuł nie narusza prawa właściwych władz przyjmującego Państwa Członkowskiego do przeprowadzania, w ramach obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy, weryfikacji na miejscu wszystkich oddziałów utworzonych za swoim terytorium.

Artykuł 25

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby wszystkie osoby, które pracują lub wcześniej pracowały dla właściwych władz, w tym także biegłych rewidentów i rzeczoznawców wyznaczonych przez te władze, były zobowiązane do zachowania tajemnicy zawodowej. Zatem, bez uszczerbku dla spraw objętych prawem karnym, żadne poufne informacje, w których posiadanie osoby te mogą wejść w trakcie pełnienia swoich obowiązków, nie mogą być ujawnione jakiegokolwiek osobie ani organowi, chyba że w formie skrótovej lub zbiorczej, która uniemożliwia zidentyfikowanie poszczególnych przedsiębiorstw inwestycyjnych.

Niemniej jednak w przypadku ogłoszenia upadłości lub przeprowadzenia przymusowej likwidacji przedsiębiorstwa inwestycyjnego informacje poufne, które nie dotyczą osób trzecich uczestniczących w próbach ratowania tego przedsiębiorstwa, mogą być ujawnione w postępowaniach cywilnych lub handlowych.

2. Ustęp 1 niniejszego artykułu nie stanowi przeszkody dla wymiany informacji pomiędzy właściwymi władzami różnych Państw Członkowskich, zgodnie z niniejszą dyrektywą lub innymi dyrektywami mającymi zastosowanie do przedsiębiorstw inwestycyjnych. Informacje te podlegają warunkom tajemnicy zawodowej nałożonym w ust. 1.

3. Państwa Członkowskie mogą zawierać umowy o współpracy, przewidujące wymianę informacji z właściwymi władzami państw trzecich, jedynie gdy ujawniane informacje objęte są gwarancjami tajemnicy zawodowej, co najmniej równoważnymi tym, które są przewidziane w niniejszym artykule.

4. Właściwe władze otrzymujące poufne informacje zgodnie z ust. 1 i 2 mogą te informacje wykorzystać jedynie w trakcie pełnienia swoich obowiązków:

- do sprawdzenia, czy spełnione zostały warunki, którym podlega podejmowanie działalności przez przedsiębiorstwa inwestycyjne, oraz dla ułatwienia monitorowania takiej działalności, na zasadzie skonsolidowanej lub nieskonsolidowanej, zwłaszcza w odniesieniu do wymagań adekwatności kapitału nałożonych w dyrektywie 93/6/EWG, procedur administracyjnych i rachunkowości oraz mechanizmów kontroli wewnętrznej,
- aby nałożyć sankcje,
- w odwołaniach w postępowaniu administracyjnym od decyzji właściwych władz, lub
- w postępowaniu sądowym wszczętym na mocy art. 26.

5. Ustępy 1 i 4 niniejszego artykułu nie wykluczają wymiany informacji:

- a) w ramach Państwa Członkowskiego, w którym są właściwe dwa lub więcej odrębne organy; lub
- b) w ramach Państwa Członkowskiego lub między Państwami Członkowskimi, między właściwymi władzami a:
  - władzami odpowiedzialnymi za nadzorowanie instytucji kredytowych, innych organizacji finansowych oraz zakładów ubezpieczeń oraz władzami odpowiedzialnymi za nadzorowanie rynków finansowych,
  - organami odpowiedzialnymi za prowadzenie postępowania w sprawie likwidacji i upadłości przedsiębiorstw inwestycyjnych oraz postępowania w innych podobnych sprawach,
  - osobami odpowiedzialnymi za przeprowadzanie ustawowych badań sprawozdań finansowych przedsiębiorstw inwestycyjnych i innych instytucji finansowych,

w trakcie wykonywania przez nie funkcji nadzorczych, jak również nie wykluczają ujawniania wobec organów, które administrują systemami kompensacyjnymi, informacji niezbędnych do wykonywania ich obowiązków. Otrzymane informacje podlegają warunkom tajemnicy zawodowej, nałożonym w ust. 1.

6. Niniejszy artykuł nie stanowi przeszkody dla ujawniania przez właściwe władze tym bankom centralnym, które nie sprawują nadzoru indywidualnego nad instytucjami kredytowymi lub przedsiębiorstwami inwestycyjnymi, informacji potrzebnych tym bankom do pełnienia funkcji organów polityki pieniężnej. Informacje otrzymane w tym kontekście podlegają warunkom tajemnicy zawodowej nałożonym w ust. 1.

7. Niniejszy artykuł nie stanowi przeszkody dla przekazywania przez właściwe władze informacji, określonych w ust. 1-4, izbie rachunkowej lub innemu podobnemu organowi uprawnionemu według ustawodawstwa krajowego do świadczenia usług w zakresie rozliczeń i rozrachunków dla jednego z rynków Państwa Członkowskiego, jeżeli władze te uznają, iż przekazanie tych informacji jest niezbędne celem zapewnienia prawidłowego funkcjonowania tych organów w przypadkach zwłoki w wywiązywaniu się z zobowiązań finansowych bądź też potencjalnej zwłoki w wywiązywaniu ze swoich zobowiązań finansowych przez uczestników rynku. Otrzymane informacje podlegają warunkom tajemnicy zawodowej nałożonym w ust. 1. Państwa Członkowskie zapewnią jednakże, aby informacje uzyskane zgodnie z ust. 2 nie zostały ujawnione w okolicznościach, określonych w niniejszym ustępie, bez wyraźnej zgody właściwych władz, które ujawniły te informacje.

8. Ponadto, niezależnie od przepisów określonych w ust. 1 i 4, Państwa Członkowskie mogą, na mocy przepisów prawa, zezwolić na ujawnienie niektórych informacji innym departamentom centralnej administracji rządowej odpowiedzialnym za legislację dotyczącą nadzorowania instytucji kredytowych, instytucji finansowych, przedsiębiorstw inwestycyjnych i zakładów ubezpieczeniowych oraz inspektorom wyznaczonym przez te departamenty.

Ujawnienie tych informacji może jednakże być dokonane jedynie w przypadku, gdy jest to niezbędne ze względów kontroli ostrożnościowej.

Państwa Członkowskie zapewnią jednakże, aby informacje uzyskane zgodnie z ust. 2 i 5 oraz informacje uzyskane za pomocą weryfikacji na miejscu, określonej w art. 24, nie zostaną ujawnione w przypadkach określonych w niniejszym ustępie bez wyraźnej zgody właściwych władz, które ujawniły te informacje, lub właściwych władz Państwa Członkowskiego, w którym została przeprowadzona weryfikacja na miejscu.

9. Jeżeli w chwili przyjęcia niniejszej dyrektywy Państwo Członkowskie przewidują wymianę informacji między władzami w celu

sprawdzenia przestrzegania ustawodawstwa dotyczącego nadzoru ostrożnościowego, organizacji, działalności i metod postępowania spółek handlowych oraz regulacji rynków finansowych, to Państwo Członkowskie może nadal zezwalać na przekazanie takich informacji do czasu koordynacji wszystkich przepisów regulujących wymianę informacji między władzami w całym sektorze finansowym, w żadnym wypadku jednak nie później niż po dniu 1 lipca 1996 r.

Państwa Członkowskie zapewnią jednakże, aby w przypadku gdy informacje pochodzą od innego Państwa Członkowskiego, nie mogły one być ujawniane w okolicznościach określonych w akapicie pierwszym bez wyraźnej zgody właściwych władz, które informacje te ujawniły, przy czym informacje te mogą być wykorzystane wyłącznie do celów, na które władze te wyraziły zgodę.

Rada dokona koordynacji, określonej w akapicie pierwszym, na podstawie wniosku Komisji. Rada przyjmuje do wiadomości oświadczenie Komisji, że przedstawi ona wnioski najpóźniej do dnia 31 lipca 1993 r. Na podstawie tych wniosków Rada podejmie działania w najkrótszym możliwym czasie, z zamiarem wprowadzenia w życie proponowanych zasad tego dnia, gdy wejdzie w życie niniejsza dyrektywa.

Artykuł 26

Państwa Członkowskie zapewnią, aby decyzje podejmowane w odniesieniu do przedsiębiorstwa inwestycyjnego na mocy przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą podlegały prawu odwołania się do sądów; to samo ma zastosowanie się w przypadku, gdy żadna decyzja nie została podjęta w ciągu sześciu miesięcy od złożenia wniosku o zezwolenie, który zawiera wszelkie informacje wymagane na mocy obowiązujących przepisów.

Artykuł 27

Bez uszczerbku dla procedur cofania zezwolenia oraz przepisów prawa karnego, Państwa Członkowskie zapewnią, aby ich odnośne właściwe władze mogły przyjmować środki lub nakładać kary na przedsiębiorstwa inwestycyjne lub osoby, które efektywnie kontrolują działalność takich przedsiębiorstw, naruszające przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne dotyczące nadzoru nad ich działalnością lub prowadzenia tej działalności, przy czym takie środki i kary będzie nakierowane są w szczególności na usunięcie stwierdzonych naruszeń bądź przyczyn owych naruszeń.

Artykuł 28

Państwa Członkowskie zapewnią, aby niniejsza dyrektywa była stosowana bez dyskryminacji.

TYTUŁ VII

Przepisy końcowe

Artykuł 29

Do czasu przyjęcia kolejnej dyrektywy ustanawiającej przepisy dostosowujące niniejszą dyrektywę do postępu technicznego w dziedzinach określonych poniżej, Rada, zgodnie z decyzją 87/373/EWG⁽¹⁾ i stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, przyjmuje wszelkie dostosowania, które mogą okazać się konieczne, a mianowicie:

- rozszerzanie wykazu zamieszczonego w Załączniku sekcja C,
- dostosowanie terminologii w wykazach zamieszczonych w Załączniku w celu uwzględnienia nowych zjawisk na rynkach finansowych,
- określanie obszarów, w których właściwe władze mają obowiązek wymiany informacji wymienionych w art. 23,
- objaśnianie definicji w celu zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy we Wspólnocie,
- objaśnianie definicji w celu uwzględnienia nowych zjawisk na rynkach finansowych przy stosowaniu niniejszej dyrektywy,
- dostosowywanie terminologii i określenie definicji zgodnie z późniejszymi środkami dotyczącymi przedsiębiorstw inwestycyjnych i kwestii z tym związanych,
- inne zadania przewidziane w art. 7 ust. 5.

Artykuł 30

1. Uważa się, że przedsiębiorstwa inwestycyjne posiadające już zezwolenie na świadczenie usług inwestycyjnych, udzielone w Państwach Członkowskich pochodzenia przed dniem 31 grudnia 1995 r., posiadają takie zezwolenie do celów niniejszej dyrektywy, jeżeli ustawodawstwo tych Państw Członkowskich przewiduje, że do podejmowania takiej działalności przedsiębiorstwa te muszą spełnić warunki równoważne tym nałożonym w art. 3 ust. 3 i art. 4.

2. Przedsiębiorstwa inwestycyjne, które prowadzą już działalność w dniu 31 grudnia 1995 r., lecz nie mieszczą się w kategorii określonej w ust. 1, mogą kontynuować swoją działalność pod warunkiem, że nie później niż do dnia 31 grudnia 1996 r., zgodnie z przepisami obowiązującymi w ich Państwach Członkowskich pochodzenia, uzyskają one zezwolenie na kontynuowanie tej działalności zgodnie z przepisami przyjętymi do wykonania niniejszej dyrektywy.

Jedynie udzielenie takiego zezwolenia umożliwi tym przedsiębiorstwom kwalifikowanie się zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy do korzystania z prawa przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług.

3. W przypadkach gdy przed dniem przyjęcia niniejszej dyrektywy przedsiębiorstwa inwestycyjne rozpoczęły działalność w innych Państwach Członkowskich bądź przez utworzenie oddziałów, bądź korzystając ze swobody świadczenia usług, władze każdego Państwa Członkowskiego pochodzenia do celów art. 17 ust. 1 i 2 oraz art. 18 przekazują władzom każdego innego Państwa Członkowskiego, którego to dotyczy, w okresie między dniem 1 lipca a dniem 31 grudnia 1995 r., wykaz przedsiębiorstw, które odpowiadają wymogom niniejszej dyrektywy i działają w tych państwach, zaznaczając charakter prowadzonej przez nie działalności.

4. Osoby fizyczne posiadające zezwolenie na świadczenie usług inwestycyjnych w Państwie Członkowskim w dniu przyjęcia niniejszej dyrektywy uważane są za posiadające zezwolenie udzielone zgodnie z niniejszą dyrektywą, pod warunkiem iż spełniają wymagania nałożone w art. 1 ust. 2 akapit drugi tiret drugie oraz w akapicie trzecim wszystkie cztery tiret niniejszego ustępu.

Artykuł 31

Nie później niż do dnia 1 lipca 1995 r. Państwa Członkowskie przyjmą przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy.

Przepisy te wejdą w życie nie później niż do dnia 31 grudnia 1995 r. Państwa Członkowskie bezzwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Gdy Państwa Członkowskie przyjmą przepisy określone w akapicie pierwszym, włączają do nich odniesienie do niniejszej dyrektywy bądź też odniesienie takie towarzyszyć będzie ich oficjalnej publikacji. Sposób dokonania takich odniesień ustanawiają Państwa Członkowskie.

Artykuł 32

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 maja 1993 r.

W imieniu Rady

N. HELVEG PETERSEN

Przewodniczący

(1) Dz.U. L 197 z 18.7.1987, str. 33.

ZAŁĄCZNIK

SEKCJA A

Usługi

1. a) Przyjmowanie i przekazanie na rzecz inwestorów zleceń w odniesieniu do jednego lub więcej spośród instrumentów wymienionych w części B.
b) Wykonywanie takich zleceń nie na własny rachunek.
2. Obrót jakimkolwiek z instrumentów wymienionych w sekcji B na własny rachunek.
3. Zarządzanie portfelami inwestycyjnymi zgodnie z upoważnieniami przyznanymi przez inwestorów na podstawie uznaniowej kwalifikacji klientów, gdy portfele takie obejmują jeden lub więcej spośród instrumentów wymienionych w sekcji B.
4. Ubezpieczanie w odniesieniu do emisji jakiegokolwiek z instrumentów wymienionych w części B i/lub plasowanie takich emisji.

SEKCJA B

Instrumenty

1. a) Zbywalne papiery wartościowe.
b) Jednostki uczestnictwa w przedsiębiorstwach zbiorowego inwestowania.
2. Instrumenty rynku pieniężnego.
3. Kontrakty finansowe typu *futures*, w tym równoważne instrumenty rozliczane w gotówce.
4. Terminowe umowy na stopy procentowe (kontrakty FRA).
5. Kontrakty typu *swap*, dotyczące stopy procentowej, walut lub udziałów.
6. Opcje zakupu lub sprzedaży jakiegokolwiek instrumentu wchodzącego w zakres niniejszej sekcji Załącznika, w tym równoważne instrumenty rozliczane w gotówce. Kategoria ta obejmuje w szczególności opcje walutowe i opcje stopy procentowej.

SEKCJA C

Usługi dodatkowe

1. Przechowywanie i administrowanie w odniesieniu do jednego lub więcej spośród instrumentów wymienionych w sekcji B.
  2. Przechowywanie w sejfach.
  3. Udzielanie kredytów lub pożyczek inwestorom, umożliwiającym im przeprowadzenie transakcji obejmujących jeden lub więcej spośród instrumentów wymienionych w sekcji B, w przypadku gdy przedsiębiorstwo udzielające kredytu lub pożyczki uczestniczy w transakcji.
  4. Doradztwo przedsiębiorstw w zakresie struktury kapitałowej, strategii przemysłowej i kwestii z nimi związanych, jak również doradztwo i usługi dotyczące łączenia się oraz nabywania przedsiębiorstw.
  5. Usługi związane z ubezpieczaniem, a także usługi związane z subskrypcją akcji.
  6. Doradztwo inwestycyjne dotyczące jednego lub więcej spośród instrumentów wymienionych w sekcji B.
  7. Usługi dewizowe, w przypadku gdy są one związane ze świadczeniem usług inwestycyjnych.
-